

14. december 2004

Bemærkninger vedrørende lovforslag gældende for Voksen- og Ungdomsuddannelserne

Høringssvar i forhold til "Forslag til Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område" af 1. december 2004.

§1, nr. 1 (§3a):

Det pointeres, at Offentlighedsloven og Forvaltningsloven gælder for de tidligere amtsinstitutioner og CVU'er hvori tidligere amtsinstitutioner indgår, men ikke for andre. Det vækker undren, at der ikke er ensartede forhold for alle institutioner indenfor undervisningsområdet.

§2, nr. 1 (§5, stk. 4):

Der er tillagt regionerne opgaver i forhold til regional udvikling. I den sammenhæng virker det uhensigtsmæssigt, at regionerne kun kan deltage i dialogen omkring optagelsestallene for sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne, men ikke de øvrige mellemlange videregående uddannelser i regionen.

Det skal i øvrigt bemærkes, at retten til at fastlægge dimensioneringen til de nævnte uddannelser ikke længere vil være et regionalt anliggende.

§9

Staten overtager bygningerne for de amtsinstitutioner, der overgår til statsligt selveje. Det skal bemærkes, at de tidligere amtslige institutioner på denne måde ikke sidestilles med øvrige institutioner på området (eksempelvis hhx og htx institutionerne) – hvad bygninger angår, idet bygninger forbliver statens ejendom. Institutionerne vil således ikke umiddelbart få dispositionsretten over dette aktiv.

Høringssvar i forhold til "Forslag til Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love" af 1. december 2004.

§1 "Regionsråd og forpligtende samarbejder" (§7c, stk. 1 - 4) samt §3 "Kapitel 3 a Regionsråd og forpligtende samarbejder" (§18c, stk. 1 - 4):

Regionsrådet koordinerer den samlede indsats på en række områder. Det kan blive problematisk, at Regionsrådet ingen reel kompetence har i forhold til fastsættelse af kapaciteten på det enkelte gymnasium i regionen. Den manglende kompetence kan betyde, at de større by-gymnasier dræner de øvrige små gymnasier i regionen for elever, hvilket medfører, at deres økonomiske fundament forsvinder.

Det vil på den måde være overordentlig vanskeligt at opretholde en regional decentral gymnasiestruktur. Et vel gennemtænkt taxameter vil kunne afhjælpe den potentielle skævhed. Ligeledes kan regionernes kompetence til at fordele eleverne mellem uddannelser afhjælpe dette. Imidlertid savnes der præcisering af, hvorledes kompetencen kan udmøntes og med hvilken styrke regionerne kan fordele eleverne. Ligeledes savnes klare retningslinier for hvilke konsekvenser det får for institutioner, der ikke helhjertet deltager i det forpligtende samarbejde.

Det er ikke tydeligt, hvordan balancen mellem den enkelte skoles suverænitét i selvejersmodellen og regionernes koordinerende rolle ift. udviklingsplan, forpligtende samarbejde og fordeling af elever kan opnås.

Der synes umiddelbart på det foreliggende grundlags uklare kompetencebeskrivelse at være en indbygget modsætning mellem at være en selvstændig skole med eget ansvar for skolens økonomi og samtidig være tvunget ind i et forpligtende samarbejde, der i og med fordelingen af elever kan få væsentlig indflydelse på selv samme skoles økonomi.

§6, nr.16 (§22b, stk. 2):

Såvel regioner som kommuner samt private virksomheder ansætter og praktikuddanner elever i social- og sundhedsuddannelserne. Det er uhensigtsmæssigt, at regionerne som aftagere og som praktiksteder ikke er tiltænkt indflydelse på dimensioneringen af de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

§11, nr. 3 (§4, stk. 1):

Der forekommer en lapsus af teknisk karakter i dette afsnit – i form af "amtskommunen" og "Amtsrådet". Vil den kompetence, der i afsnittet er tillagt Amtsrådet, i stedet tilfalde Regionsrådet?

§11, nr. 15 (§12, stk. 3):

Det fremgår af denne paragraf, at Voksenuddannelsescentrene skal være uafhængige. Der hersker usikkerhed om, hvorvidt kravet om uafhængighed i forhold til en lighedsbetragtning kun omfatter Voksenuddannelsescentrene og ikke de øvrige voksenuddannelsesinstitutioner. Det fremgår i øvrigt ikke, hvad voksenuddannelsescentrene skal være uafhængige af.

§11 "Kapitel 2 a Generelle bestemmelser" (§17d)

Det vækker som tidligere nævnt undren, at nogle institutioner er underlagt Forvaltningsloven og Offentlighedsloven og andre ikke er.

§12, stk. 4:

Valgperioden for siddende Fællesbestyrelser, uddannelsesråd og efteruddannelsesudvalg for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser udløber ultimo 2005. Er tanken, at de nuværende bestyrelser, råd og udvalg skal blive siddende indtil udgangen af 2006 eller skal der være nyvalg?

§13:

Det skal bemærkes, at de tidligere amtslige institutioner ikke sidestilles med øvrige institutioner på området – hvad bygninger angår, idet bygninger forbliver statens ejendom. Institutionerne vil således ikke umiddelbart få dispositionsretten over dette aktiv.

Høringssvar omkring generelle problemstillinger i forhold til de to ovennævnte love.

En statslig selveje-model kombineret med en regional koordinering uden tydelige værktøjer/kompetencer er meget vanskelig at få til at fungere optimalt. Dette, sammenholdt med det forhold at der er en række ubeskrevne ministerbemyndigelser, gør det uklart, om systemet i sin helhed vil kunne fungere. Således fastsættes eksempelvis taxameteret ved ministerbeføjelse. Det samme gælder bestyrelsessammensætningen. Endvidere vil ministeren kunne fastlægge retningslinier for de forpligtende samarbejder.

Hvor skal de opgaver, der er opstået i henhold til kommunalfuldmagten (eks. psykologordningen for ungdomsuddannelserne i Nordjyllands Amt) forankres?

Det geografiske regionssnit gør, at det i visse områder vil være således, at en satellitafdeling og en moderinstitution kommer til at ligge i hver sin region (eksempelvis har Viborg Sygeplejeskole en afdeling i Thisted). Vil sådanne placeringer på tværs af regionsgrænser fremover være muligt? Hvis nej, er der behov for at få specificeret på hvilke vilkår, delingen skal foregå. Hvis ja, er der behov for at få klarlagt de implicerede regioners ansvar og kompetencer i forhold til koordinering og udvikling, herunder også problemstillinger vedrørende benyttelse og pligt til fremskaffelse af kliniske uddannelsessteder.

En differentieret taxameter-model (lille/stor skole) er afgørende for, at de små institutioner kan overleve. Men også en differentiering i taxameteret til eks. fast ejendom er væsentlig, idet omkostningsniveauet i byområder alt andet lige er større end i landområder.

I forhold til etablering af de midlertidige bestyrelser savnes der generelle beskrivelser af kompetencefordelingen mellem amt, bestyrelser (gymnasieområdet), centerråd (VUC området), fællesbestyrelsen (SOSU området) og de midlertidige bestyrelser.

Det kan i øvrigt blive overordentlig vanskeligt, at finde medlemmer til alle de midlertidige bestyrelser, der svarer til lovens krav og samtidig ikke er inhabile? Kan der gives dispensation i forhold til kriterierne i lovgivningen?

De nye regioner skal udarbejde regionale udviklingsplaner, bl.a. også omfattende undervisning, ligesom det fremgår, at der fra ungdoms- og voksenuddannelserne forudses overført beløb i størrelsesordenen 123 mio. kr. med henblik på finansiering af regionernes udviklingsopgaver. Det er væsentligt, at regionerne i konsekvens af manglende kommunalfuldmagt levnes fri- og råderum samt kompetence til reelt at initiere udviklingsprojekter på undervisningsområdet, der understøtter og bidrager til realisering af udviklingsplanerne.

Veksø's Aktiver
Vi arbejder for Veksø's fremtid

Foreningskonto i BG-bank: 0243-4960432253

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Veksø, den 29. december 2004

**Vedr.: Udkast til forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne,
Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab**

Veksøs Aktiver er en græsrodsbevægelse, som arbejder for, at Veksø ikke bliver yderligere udbygget i landskabet syd for jernbanen i Veksø. Fra en underskriftindsamling i 2001 ved vi, at 80% af byens borgere støtter vores synspunkter.

Vi har gennemgået ovennævnte udkast til lovforslag og har følgende bemærkninger til nedlæggelsen af HUR:

Vi mener, det er vigtigt, at det nuværende planhierarki bevares, således at langsigtet planlægning besluttet af en overordnet myndighed (i dag HUR), og at der ikke sker en udvikling i retning af, at kortsigtede kommunale hensyn får større vægt end i dag.

Således mener vi, at by-udviklingsplanerne også i fremtiden bør basere sig på Planlovens regler for zoneinddeling og landzoneadministration (Kap. 7).

Med venlig hilsen
Styregruppen for Veksøs Aktiver

Jens Fryd Petersen Karen Svahn *[Signature]*

Jens Fryd Petersen
Korshøj 505
3670 Veksø Sj.

Karen Svahn
Korshøj 435
3670 Veksø Sj.

Renzo Orsini
Kelsted 125
3670 Veksø Sj.

[Signature]

Marianne Lønning
Korshøj 241
3670 Veksø Sj.

cc. HUR, att. Hans Brigsted

Im. / KKT. j.nr. 2004-2000-5

3 JAN. 2005

Akt.nr. 9 Antal bilag

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 5 JAN. 2005

1/1

Sagsnummer
94824-495933

Sagsbehandler MSK
Direkte 36 13 15 20
Fax 36 13 20 99
MSK@hur.dk

1.Ø

4. januar 2005

**Høringssvar vedr. Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af
amtskommunerne, HUR og HS**

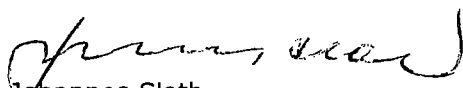
Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fremsendt udkast til "Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, HUR og HS".

Hovedstadens Udviklingsråd har nedenstående bemærkninger til lovforslaget:

§ 5, stk. 1 5). Der er ikke overensstemmelse mellem de opgaver, der tillægges trafikselskaberne som følge af denne lov og de opgaver, der fremgår af Forslag til lov om trafikselskaber. Myndighedsudøvelsen i forbindelse med udstedelse af tilladelser til almindelig og speciel rutekørsel, er ifølge trafikselskabsloven overgået fra trafikselskaberne til trafikministeren.

§ 51. Det forventes, at forberedelsesudvalgenes opgaver også omfatter etableringen af trafikselskaber.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 98

Kopi til Lina +
Louise, tk
IV, VN
HBT, TJ

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1.Ø

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

**Svar på høring om Forslag til Lov om regioner og om nedlæggelse af
amtskommuner og Hovedstadens Sygehusfællesskab**

5. januar 2005

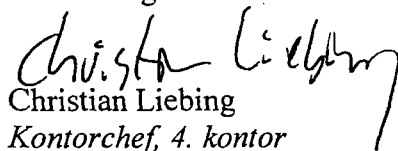
Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet om
Forslag til Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommuner og Ho-
vedstadens Sygehusfællesskab

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
ksb/pka

Arbejdsmarkedsstyrelsen har på vegne af Beskæftigelsesministeriet gennem-
læst lovforslaget.

Beskæftigelsesministeriet har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Christian Liebing
Kontorchef, 4. kontor

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
- 6 JAN. 2005
Antal bilag 0 Aktnr. 59

Kopi til Lina+Louise, +1
IV
OPP/VN
HBT
TJ

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005
1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

5. januar 2005

Høringssvar vedrørende lov om regioner.

Kulturministeriet takker for modtagelsen af Indenrigs- og Sundhedsministeriets brev af 1. december 2004 vedrørende høring over forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Kulturministeriet har ingen bemærkninger til lovtæksten, men skal bemærke, at der i bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 2, litra a, afsnittet om kulturområdet s. 56-57 optræder en række formuleringer af regionernes opgaver vedr. kultur, som ved fremlæggelsen i Folketinget bør være i overensstemmelse med den afgrænsning af regionernes opgaver på kulturområdet, som indeholdes i Kulturministeriets Forslag til lov om ændring af en række love på kulturområdet.

Kulturministeriet forventer høringssvar fra centrale høringssparter på spørgsmålet om den præcise formulering af regionernes rolle på kulturområdet i relation til det nævnte lovforslag, og der kan derfor forekomme ændringer i den nuværende formulering. Det foreslås derfor, at Kulturministeriet umiddelbart efter udløbet af høringsfristen d. 7. januar 2005 fremsender udkast til bemærkningstekst om regionernes opgaver på kulturområdet, som kan indgå i både Indenrigs – og Sundhedsministeriets og i Kulturministeriets love samt i Miljøministeriets lov om planlægning, som også omtaler problematikken.

Med venlig hilsen

Karin Marcussen
ledelsesekretær

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-415
- 6 JAN. 2005

J. Nr. 2004-6775-29
KAM

Antal bilag 0 Aktnr. 60

IV
COP/1
HB
TO
Min. S
Lina
Louise

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att.: Louise Flit Beyer/Lina Bertelsen
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

6. januar 2005
MBA

Deres sagsnr.:
2004-2000-5

Hørings svar: Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt lovforslag til udmøntning af kommunalreformen i høring.

DI hilser lovforslaget om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab velkommen. DI er af den opfattelse, at lovforslaget imødekommer en række af de ulemper, som den eksisterende struktur i den offentlige sektor medførte for erhvervslivet. Særligt er DI positive overfor, at antallet af skatteudskrivningsniveauer med lovforslaget reduceres fra tre til to. DI støtter oprettelsen af de fem regioner, som med lovforslaget får ansvar for sygehusvæsenet som den alt overskyggende opgave.

DI vil gerne benytte lejligheden til at forslå en række supplerende justeringer. DI finder, at regeringen parallelt med justeringen i opgavefordelingen i den offentlige sektor bør styrke forudsætninger for øget offentlig-privat samarbejde.

Kommunalreformen bør udnyttes til at øge brugen af offentlig-privat samarbejde. Oprettelsen af storkommuner fører automatisk til, at flere af de kommunale opgavers volumen bliver så omfattende, at de ryger op over EU's tærskelværdier, og derfor er omfattet af EU's udbudsregler. Men på de velfærdsopgaver, som ikke er omfattet af EU's udbudsregler er det stadig en politisk beslutning, hvorvidt opgaver skal konkurrenceudsættes. Storkommunernes stordriftsfordele bør udnyttes ved i stigende grad at sende opgaverne i udbud.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktør 1/1

Gevinsterne ved kommunalreformen kan øges ved, at den offentlige sektor øger inddragelsen af private virksomheder i opgaveløsningen, som dokumenteret af Det Økonomiske Råd i vismandsrapporten fra foråret 2004.

Med henblik på styrkelse af forudsætningerne for øget offentlig-privat samarbejde, anbefaler DI følgende ændringer:

- § 22 vedrørende beslutning om optagelse af lån og påtagelse af garantiforpligtelser. Indenrigs- og Sundhedsministeriet bør ophæve de begrænsende regler om, at kommuner og regioner skal deponere anlægsmidler, førend de kan indgå i eksempelvis offentlig-private-partnerskaber med finansieringselementer.
- § 33 vedrørende servicestrategi og udbud. Indenrigs- og Sundhedsministeriet bør justere servicestrategiens bestemmelser således, at de i højere grad svarer til det udbudskrav, som der via det statslige udbudscirkulære, gælder for staten. Desuden bør Indenrigs- og Sundhedsministeriet justere i lov om servicestrategier, at regioner og kommuner skal redegøre for deres udbudseggede opgaver eksempelvis på deres hjemmesider.
- § 34 om udfordringsretten. Indenrigs- og Sundhedsministeriet bør justere lov om udfordringsret ved at indføre en præcisering af, at en offentlig myndighed efter at have modtaget et privat udfordringstilbud, har pligt til at konkurrenceudsætte den pågældende opgave. Forslaget om, at regioner og kommuner redegør for deres udbudseggede opgaver eksempelvis på hjemmesiden - som nævnt ovenfor - vil også have en fremmende effekt på lov om udfordringsret.

Med venlig hilsen

Mette Bjørn-Andersen
Erhvervspolitisk konsulent

Skatteministeriet

Kopi til Lise, sta
IV
CDP/vn
HBT
TJ

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

1.Ø

J.nr 2004-170-550
5. januar 2005

Departementet

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 København K

Tlf +45 33 92 33 92
Fax +45 33 14 91 05
www.skat.dk
skm@skm.dk
CVR-nr 17 14 68 15

Vedr. høring over forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

Skatteministeriet har den 2. december 2004 modtaget Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder i høring.

Administrative bemærkninger:

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for ToldSkat. Told- og Skattestyrelsen vil rette direkte henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet herom.

Øvrige bemærkninger:

S. 56, 2. afsnit, angives, at den delegerende og den bemyndigede kommune skal indgå aftale inden den 1. september 2004. Datoangivelsen kan ikke være rigtig.

S. 67, 2. afsnit, synes forudsat, at vedtægterne for fremtidige § 60-samarbejder skal godkendes af statsamtmanden. Ifølge forslag til lov om regional statsforvaltning har lederen af de regionale statsforvaltninger imidlertid ikke titel af statsamtmand, men af direktør.

Med venlig hilsen

Merete Helle Hansen
Specialkonsulent

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 62

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sagsnummer
94824-498580

Sagsbehandler TES
Direkte 36 13 20 36
Fax 36 13 20 92
TES@hur.dk

INDGÅET I

- 6 JAN. 2005

5. januar 2005

1.0

Hørings svar vedr. Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fremsendt udkast til "Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen".

Da HUR skal nedlægges i forbindelse med strukturreformen, skal samtlige HURs ansatte og aktiver og passiver samt rettigheder og pligter overføres til nye myndigheder.

På baggrund af disse omstændigheder giver lovforslaget anledning til nedenstående bemærkninger fra HURs administration.

Ansattes forhold

a) Fristen d. 1. august 2006:

De fastsatte frister for fordeling af ansatte medfører, at de ansatte kan risikere, at de først i august 2006 kan få besked om, hvilken myndighed der fra 1. januar 2007 er deres arbejdsgiver. (Hertil kommer problemstillingen om, hvornår de ansatte får meddelelse om tjenestested og arbejdsfunktion, se pkt. b nedenfor)

Denne sene afklaring af fordelingen af ansatte er problematisk i forhold til nogle ansatte. Der må sondres mellem forskellige typer af ansatte. I tilfælde med ansatte, hvis arbejdsopgaver fortsætter fuldstændig som hidtil og ikke medfører geografiske ændringer, vil fristen formentlig ikke give anledning til problemer.

For de ansatte, hvis arbejdsopgaver ændres ikke uvæsentligt, kan den sene afklaring derimod let give problemer. Ikke uvæsentlige jobændringer skal varsles over for den ansatte. Hvis jobændringen indebærer en væsentlig ændring, som den ansatte ikke har pligt til at acceptere i henhold til sin ansættelsesaftale, skal ændringen varsles svarende til den pågældendes opsigelsesvarsel. Da nogle ansatte har op til 6 måneders opsigelsesvarsel, kan dette ikke lade sig gøre inden 1. januar 2007.

- 6 JAN. 2005

2005-2413-465

Man risikerer derfor, at nogle ansatte ved overgangen den 1. januar 2007 ikke reelt har nogen arbejdsplads, der er i overensstemmelse med deres ansættelsesaftale. En jobændring, som den ansatte ikke skal acceptere, indebærer derfor, at opgaveflytningen kan anses som en opsigelse. Når overgangen sker, vil medarbejderen skulle fritstilles og være berettiget til løn svarende til opsigelsesvarslet. Situationer som disse er imidlertid ikke i overensstemmelse med regeringens udmelding om, at alle har job d. 1. januar 2007.

HURs administration finder, at lovforslaget med dets bemærkninger bør tage højde for denne problemstilling.

b) Myndighed, tjenestested og arbejdsfunktion:

Lovforslagets fastsatte procedure med frister for fordelingen af de ansatte, der skal overdrages til en ny arbejdsgiver, medfører, at den enkelte ansatte senest i august 2006 kan få meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende skal overdrages. Det fremgår af bemærkningerne i pkt. 6, s. 17, at der i aftalen mellem myndighederne eller ved delingsrådets beslutning alene vil kunne tages stilling til, hvilken ansættelsesmyndighed de berørte ansatte skal overføres til.

Lovforslaget lægger altså ikke op til, at aftalen/beslutningen skal indeholde bestemmelser om, hvilket konkret tjenestested og arbejdsfunktion den enkelte ansatte skal overføres til. Proceduren for, hvordan og hvornår den enkelte ansatte skal have meddelelse om disse forhold fremgår ikke klart af lovens bemærkninger, og de er slet ikke nævnt i selve lovteksten.

Bemærkningerne lægger op til, at der i umiddelbar forlængelse af en aftale/beslutning fra delingsrådet skal gives meddelelse til den enkelte ansatte. Det fremgår af bemærkningerne i pkt. 6, s. 19, at den afgivende myndighed, så snart der er indgået aftale/truffet beslutning om fordelingen, skal give den enkelte ansatte meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende skal overføres mv. I forlængelse heraf fremgår det, at det forudsættes, at såvel den afgivende som modtagende myndighed i fornødent omfang sørger for, at de enkelte ansatte, der overføres, informeres om, hvilke konsekvenser opgaveflytningen har for dem, og at de gives mulighed for at få svar på spørgsmål herom.

Bemærkningerne lægger altså bl.a. op til, at den afgivende myndighed skal oplyse om disse forhold, hvilket også vil være naturligt, da det er den afgivende myndighed, der har kontakten til den ansatte. Det forudsætter selvfølgelig, at den afgivende myndighed er vidende om disse forhold. Det fremgår imidlertid ikke lovforslaget, hvordan og hvornår disse forhold bliver afklaret. HURs administration mener, at der bør tages klar stilling til dette med lovforslaget.

Endvidere bør det i lovforslaget klart fremgå, hvordan og hvornår den enkelte an-

satte får meddelelse om den fremtidige konkrete arbejdsfunktion. Det bør endvidere sikres, at dette sker i ordentlig tid (se også problemstillingen i pkt. a).

Lovforslaget bør altså ikke alene indeholde procedure og frister for, hvordan og hvornår det afgøres, hvilken myndighed, de enkelte ansatte skal overføres til, men også hvordan og hvornår det afgøres, hvilket tjenestested og arbejdsfunktion, den ansattes skal overføres til. Da det er væsentlige forhold for alle ansatte, bør det fremgå af selve lovteksten og ikke kun bemærkningerne.

c) Tjenestemænd

Det fremgår af bemærkningerne, at det vil blive sikret, at der ved den pensionsmæssige indplacering ikke sker forringelser af den optjente pensionsret, og at der ved indplacering i lønsystemer ikke sker lønnedgang.

HURs administration finder, at disse vilkår er meget væsentlige, og at de derfor bør fremgå af selve lovteksten.

Fordelingen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte

I lovforslaget gives indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for fordelingen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, herunder fravige bestemmelsen i § 3 i det omfang det skønnes nødvendigt for at opnå en rimelig fordeling.

Da sådanne regler kan have omfattende betydning for de berørte myndigheder, forventer HUR, at de berørte myndigheder inddrages ved denne regelfastsættelse.

Særligt for så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for fordelingen af pensionsforpligtelsen for tjenestemænd og pensionerede tjenestemænd, der overføres fra myndigheder, der nedlægges, er det vigtigt, at de berørte myndigheder inddrages. I HUR er der tale om en stor udgiftspost på dette område.

Herudover må der ved fordelingen af HURs aktiver og passiver samt rettigheder og pligter tages højde for, i hvilket omfang nuværende statstilskud, fx til lokalbanedrift og pensionsforpligtelser, vil fortsætte i det nye trafikselskab for Sjælland. HURs administration er opmærksom på, at regler herom vil fremgå af anden lovgivning eller regelsæt, men administrationen finder det relevant at gøre opmærksom herpå også i forhold til nærværende lovforslag.

Myndigheder der overtager opgaver fra HUR

Det fremgår af de generelle bemærkninger under pkt. 4.2 og 5 til lovforslagets § 3, stk. 3 og § 4, stk. 3, at de resterende aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte for HURs vedkommende vil blive overført til Region Hovedstaden,

kommunerne og det trafikselsskab, der oprettes for region Hovedstaden og region Sjælland.

HURs administration undrer sig over, at der foruden de tre nævnte myndigheder ikke er nævnt staten og eventuelt også Region Sjælland.

HUR har blandt andet opgaver inden for plan-, erhvervs- og kulturområdet. Det følger af forslagene til den øvrige lovgivning vedrørende kommunalreformen, at disse områder til dels skal overdrages til staten. Det er derfor HURs administrations opfattelse, at nogle af HURs ansatte og aktiver og passiver samt rettigheder og pligter derfor også skal overgå til staten.

HURs administration finder endvidere ikke umiddelbart at kunne udelukke, at nogle ansatte og aktiver og passiver samt rettigheder og pligter skal overgå til region Sjælland. Dette kan ses i sammenhæng med forståelsen af lovforslagets § 5, og hvorvidt region Sjælland anses som beliggende delvist inden for HURs geografiske område. Sidstnævnte bør afklares med lovforslaget.

Omkostninger som følge af overdragelsen

I lovforslaget gives indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til efter forhandling med finansministeren at fastsætte regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver samt rettigheder og pligter.

Da regeringen har udmeldt, at reformen ikke skulle medføre yderligere udgifter for de berørte myndigheder, forventer HUR, at eventuelle udgifter som følge af værdifastsættelsen, fx til vurderingsmænd, vil blive afholdt af staten.

I forhold til udgifter, der er forbundet med benyttelse af delingsrådene, finder HUR det ligeledes naturligt, at staten afholder disse. HUR er derfor af den opfattelse, at § 29, stk. 2 burde udtages af lovforslaget.

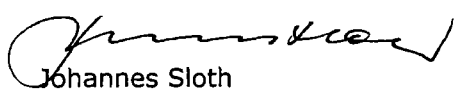
Øvrigt

Flere steder indeholder lovforslaget regler, der er afhængige af, på hvilket forvaltningsniveau en myndighed er. Det synes ikke klart, på hvilket forvaltningsniveau de fremtidige trafikselsskaber er. Det vil være hensigtsmæssigt at få afklaret i lovforslagets bemærkninger.

I § 16, stk. 4 synes der at være en fejlhenviisning, idet bestemmelsen henviser til regler fastsat efter stk. 3 og 4. Det formodes, at der rettelig skal henvises til stk. 2 og stk. 3.

Venlig hilsen

94824-498580

Johannes Sloth
administrerende direktør

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Kopi til Helle, IK
IV
VN
HBT
D
GL

GYMNASIESKOLERNES LÆRERFORENING

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005
1.Ø

5. januar 2005
511-1

Udkast til høringssvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen (procedurelov)

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål indeholder de generelle regler for overførslen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte i forbindelse med de opgaveflytninger, der sker som følge af kommunalreformen.

Gymnasieskolernes Lærerforening (GL) har følgende hovedbemærkninger til forslaget, som skal ses i sammenhæng med GL's bemærkninger til Undervisningsministeriets forslag til Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen m.v. (institutionslov):

- Det bør fremgå klart af lovteksten, at de "statsligt selvejende institutioner" som sådan er at betragte som en del af den offentlige forvaltning. Denne afklaring er i flere henseender nødvendig for at undgå fortolkningstvivel om det juridiske grundlag.
- Såvel institutionslov som procedurelov bør give en garanti for, at ansættelses- og pensionsvilkår for overenskomstanstatter og tjenestemænd ikke ændres ved overgangen til de statslige selvejende institutioner. Dette er ikke tilfældet i de foreliggende forslag.
- Procedureloven bør sikre, at medarbejderne reelt inddrages og høres i forbindelse med overførslen til anden myndighed. Dette er heller ikke tilfældet i foreliggende forslag.

Disse hovedpunkter uddybes og underbygges nedenfor.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
- 6 JAN. 2005
Antal bilag 0 Aktnr. 04

Vesterbrogade 16
1620 København V
Telefon +45 33 29 09 00
Telefax +45 33 29 09 01
E-mail gl@gl.org
Internet www.gl.org
Danske Bank:
4180-3119409209

Vedrørende - overførsel af ansatte, jf. lovforslagets bemærkninger s. 12

Det er generelt GL's opfattelse, at hverken ordlyden i forslaget til institutionslov eller procedurelov eller bemærkningerne til lovforslagene giver tilstrækkelig sikkerhed for, at overenskomstansatte overføres til de statslig selvejende institutioner med uændrede vilkår.

Lovudkastene indebærer generelt ikke en garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår hos den ny arbejdsgiver.

GL finder det bemærkelsesværdigt, at det ikke i de fremsendte forslag samt Undervisningsministeriets forslag til institutionslov, klart udtales, at de med lovforslaget indførte "statsligt selvejende institutioner" som sådan er at betragte som en del af den offentlige forvaltning. I visse henseender er det, jf. nedenfor, en forudsætning for, at de foreslåede forhold vedrørende overgang af personale kan gennemføres, og der bør derfor ikke kunne rejses tvivl herom.

GL har naturligvis bemærket, at der i lovforslaget til ændringer i institutionsloven § 1, punkt 13, § 3, punkt 7 og § 11, punkt 29 fremsættes forslag om indsættelse af bestemmelser i de respektive love, i henhold til hvilken de statslige selvejende institutioner og de sammenlagte eller spaltede institutioner omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven. Da dette forhold i sig selv kan give anledning til tvivl om, hvorvidt institutionerne i øvrigt er at betragte som en del af den offentlige forvaltning, bør det fremgå direkte af loven, at det er tilfældet.

Desuden kan GL påpege, at det på nuværende tidspunkt generelt er uklart, hvorledes ansættelsesvilkårene vil blive påvirket som følge af sammenlægningen af forskellige typer af gymnasiale institutioner.

Inddragelse af medarbejderne

I de almindelige bemærkninger til lovforslag om procedurelov anvendes i afsnittet om inddragelse af medarbejderne i de forestående forhandlinger (s. 18) udtryk som "det vil være naturligt" og "Inddragelsen forudsættes at". Da der jo eksisterer kollektive aftaler vedrørende samarbejde og information og høring for så vidt angår sidstnævnte også i form af lovregler i bl.a. virksomhedsoverdragelsesloven, bør der ikke med bløde formuleringer skabes tvivl om, at sådanne aftaler og lovregler skal overholdes i forbindelse med den forestående omfordeling af personale mellem diverse institutioner, og at det er myndighedernes ansvar at disse aftaler og love overholdes.

Delingsrådene

Det er generelt GL's opfattelse, at medarbejderne skal repræsenteres i delingsrådene.

Delingsrådenes afgørelser bør endvidere være omfattet af forvaltningslovens procedureregler, herunder om partshøring.

Vedrørende - overenskomstansatte m.v., jf. lovforslagets bemærkninger s. 13

Den manglende sikkerhed for uændrede vilkår for de overenskomstansatte kommer til udtryk ved, at der på flere punkter ikke er taget stilling til eller præciseret en løsning på en række problemstillinger, der vil opstå som følge af overførslen af ansatte.

Ansættelsesområde

Et af problemerne er, at der formentlig vil ske en sådan ændring af de ansattes ansættelsesområde, at de individuelle og overenskomstmæssige rettigheder i forhold til omplacering i forbindelse med afskedigelse på grund af arbejdsmangel vil kunne tilsidesættes.

Som eksempel kan nævnes, at der kan ske indgreb i en overenskomstmæssig rettighed, jf. § 17 i den mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Amtsrådsforeningen aftalte overenskomst 2002.

Statslige aftaler på de/områder

Herudover henstår også en afklaring af, hvorledes de ansatte vil blive omfattet af de statslige aftaler på en lang række delområder (omsorgsdage, ferie mv.), således at individuelle rettigheder bevares.

Centrale og kollektive aftaler

Der er endvidere behov for en præcisering af, at virksomhedsoverdragelsesloven sikrer den ansatte individuelle rettigheder i henhold til centrale og kollektive aftaler.

Mht. lokale kollektive aftaler gælder det fx forhåndsftaler, der stiller en bestemt løn i udsigt, når bestemte forudsætninger er opfyldt, fx en bestemt uddannelse eller en bestemt funktion.

Kollektivarbejdsretlige regler

Med en bestående usikkerhed om, hvorvidt de statslig selvejende institutioner som ovenfor beskrevet af staten betragtes som en del af den statslige forvaltning og dermed om de ansatte som udgangspunkt fra overførselstidspunktet vil være omfattet af den mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Staten indgåede overenskomst vedrørende statslige og private gymnasieskoler, og uden klar positiv tilkendegivelse herom, hersker der tillige usikkerhed om, hvorvidt de kollektivarbejdsretlige regler overholdes ved de i loven beskrevne procedurer.

Ministeriernes opmærksomhed henledes på den af Arbejdsretten den 23. juni 2004 afsagte kendelse om overenskomsters udelelighed også i overdragelsessituationer.

De statslige selvejende institutioners overenskomstmæssige forpligtelser

De fremsatte lovforslag skaber også uklarhed om de overenskomstmæssige forpligtelser for de statslige selvejende institutioner.

Som eksempel kan nævnes, at det i § 1, punkt 19 i forslag til institutionslov ikke anføres udtrykkeligt, at tilskud til de statslige selvejende institutioners virksomhed er betinget af, at der, som for de private gymnasieskoler vedkommende, sker opfyldelse af de af finansministeren aftalte eller fastsatte bestemmelser vedrørende rektorers og læreres løn- og ansættelsesvilkår, herunder disses pensionsforhold.

Der erindres om, at spørgsmålet om den fremtidige overenskomstdækning af de statslige selvejende institutioner aktuelt drøftes mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Finansministeriet i de løbende overenskomstforhandlinger vedrørende fornyelse af overenskomster med virkning fra 1. april 2005. Det er derfor også af hensyn til disse forhandlinger nødvendigt, at der i det fremtidige lovgrundlag for de statslige selvejende institutioner skabes klarhed over Undervisningsministeriets og Finansministeriets overvejelser om de fremtidige aftalerelationer angående de ansattes løn- og ansættelsesvilkår.

Vedrørende - tjenestemænd og tjenestemandspensioner, jf. lovforslagets bemærkninger side 14-16

Den manglende sikkerhed for uændrede vilkår kommer for tjenestemændenes vedkommende ligeledes til udtryk ved, at der ikke er taget stilling til eller er præciseret en løsning på en række problemstillinger.

Det er GL's opfattelse, at der decideret sker tilsidesættelse af de ansatte tjenestemænds rettigheder i henhold til tjenestemandsløven med det i lovforslaget og bemærkningerne anførte, jf. eksemplerne nedenfor.

Ansættelsesområde

Det må antages at være i strid med de i lovforslagene omfattede tjenestemænds rettigheder, når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at disse tjenestemænd overgår til ansættelse hos den pågældende selvejende institution uden rettigheder i henhold til reglerne om stillingsnedlæggelse.

Den eneste mulighed, der er for at pålægge tjenestemænd at overgå til ansættelse hos den pågældende selvejende institution, vil være, at den selvejende institution udtrykkeligt ved loven om etablering af sådanne inddrages som en del af den statslige forvaltning. I den juridiske litteratur om virksomhedsoverdragelsesloven anføres det, at tjenestemænd har så specielle ansættelsesvilkår, at de som udgangspunkt er uoverdragelige i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse til en privat arbejdsgiver

Hvis der ikke som ovenfor beskrevet sker en sådan præcisering af institutionsloven, vil det alene være muligt for staten at pålægge tjenestemændene at arbejde i disse statslig selvejende institutioner ved etablering af en udlånsordning i overensstemmelse med den praksis, der i øvrigt hidtil er anvendt af såvel staten og kommuner ved privatisering af virksomheder.

Institutionslovens kompetenceregulering i § 14

Hvad angår § 14 i forslag til institutionslov skal det bemærkes, at reglen forudsætter, at de statslige selvejende institutioner er en del af den offentlige forvaltning. Reglen forudsætter i øvrigt, at der direkte lovgives om de hidtidige tjenestemænds overgang til de selvejende institutioner i overensstemmelse med de rettigheder disse som tjenestemænd kan håndhæve, jf. i øvrigt nedenfor.

I stedet for på ny at (forsøge at) foretage overførsel af ansættelsesforholdene vil der kunne skabes klarhed ved at fastholde gruppen som ansat i staten, jf. den model, som i sin tid blev anvendt, for så vidt angår overførsel af folkeskoleområdet fra staten til kommunen, i hvilken forbindelse, der for så vidt angår de statslig ansatte lærere, blev etableret en såkaldt lukket gruppe.

I forslaget til lov om visse proceduremæssige spørgsmål er der heller ikke taget højde for, at der allerede på nuværende tidspunkt foreligger en retligt vanskeligt håndterbar situation mht. rektorer og andre tjenestemandsansatte gymnasielærere i lønramme 34 og lønramme 36.

Ministeriet opfordres til at sikre, at der ikke skabes yderligere vanskeligheder i relation til klarlæggelse af rettigheder og forpligtelser for dette personale.

Rektorer

Rektorer er i dag ansat som statstjenestemænd i lønramme 37-38, og GL's bemærkninger vedrørende tjenestemænd gælder således også rektorerne.

Ved § 1, punkt 42; § 42 i forslag til institutionslov, foreslås de nugældende regler i gymnasielovens §§ 25, 26 og 26 a ophævet.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at dette skyldes, at nyansatte ledere efter gymnasieskolernes overgang til selveje vil blive ansat på overenskomstvilkår.

GL skal hertil bemærke, at GL finder, at rektorerne også i fremtiden bør ansættes som statstjenestemænd.

Dertil kommer, at det som ovenfor bemærket er uklart, hvilken holdning Undervisningsministeriet og Finansministeriet har til, hvorledes de statslig selvejende institutioner vil blive overenskomstdækket og Gymnasieskolernes Lærerforening kan af den grund ikke tiltræde det fremsatte lovforslag på dette punkt.

Det fremsatte forslag til institutionslov (§ 14) tilgodeser i øvrigt ikke klargøring af de retlige usikkerheder, særligt i relation til rettigheder og forpligtelser i tilfælde af omplacering og stillingsnedlæggelse, der er affødt af den hidtidige ordning, hvorefter rektorer for offentlige gymnasieskoler har været ansat som tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemænd, men på en sådan måde, at de har stået under amtskommunernes instruktionsbeføjelse.

Gymnasieskolernes Lærerforening er af den opfattelse, at der i de fremsatte lovforslag må bringes klarhed over de pågældende ledes forhold, sådan at der fremtidigt undgås usikkerhed.

Tjenestemænd i Københavns Kommune

Tjenestemænd i Københavns Kommune omfattes i dag af kommunens tjenstemandsvedtægter og pensionsvedtægter. I tilknytning hertil er indgået en række aftaler vedrørende tjenestemænd.

Opmærksomheden henledes på, at der også for de københavnske tjenestemænds ansættelsesområde bør sikres at de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af kollektiv aftaler, som en individuel ret, indtil aftalen opsiges eller andet aftales.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at de kommunale tjenestemænd ved overgang til staten og indplacering i de lønsystemer, der gælder for den sikres mod lønning og forringelser i pensionen.

Med venlig hilsen

Gorm Leschly / Helge Mørch Jensen

Kopi

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K.

GL

GYMNASIESKOLERNES LÆRERFORENING

5. januar 2005
511-1

Høringssvar til forslag til lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner til højere forberedelseksamen, lov om almen voksenuddannelse og voksenuddannelsescentre og forskellige love (Institutionslov)

Lovforslaget udgør en del af grundlaget for den kommende strukturreform på det almengymnasiale område og herunder overgangen til statslig selveje.

Gymnasieskolernes Lærereforening (GL) har følgende hovedbemærkninger, der i øvrigt skal ses i sammenhæng med GLs høringssvar til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen (Procedurelov).

- GL anbefaler, at der ikke træffes beslutning om lovforslaget før resultatet af analysen af taxametersystemet og selvejete foreligger.
- GL finder, at lovforslagene indeholder alt for mange uafklarede punkter, som via et væld af ministerbemyndigelser udskydes til senere beslutning.
- GL finder, at der skal være sikkerhed for et geografisk dækkende tilbud landet over, ligesom der skal være sikkerhed for det udbud og oprettelse af valgfag og sjældnere studieretninger, der ligger i gymnasireformen. Dette er ikke sikret med det foreliggende forslag. Tværtimod vil forslaget betyde nedlæggelse og/eller fusion af en lang række skoler, herunder særligt de mindre skoler.
- De koordinerende instanser, der lægges op til i lovforslaget, er ikke tilstrækkelige. GL foreslår, at regionerne får reelle kompetencer og sanktionsmuligheder på de erhvervsgymnasiale og almengymnasiale uddannelser i forhold til skolernes kapacitet, udbud og elevfordeling finder

- GL finder at lovforslagets præmisser om udgiftsneutralitet reelt vil medføre, at midler til undervisning beskæres og omlægges til administration.
- GL finder, at det klart bør fremgå, at de gymnasiale uddannelser også fremover er en del af den offentlige forvaltning, og GL forudsætter, at der sikres medarbejderrepræsentation i de kommende bestyrelser.
- GL tager - på ovennævnte baggrund - et generelt forbehold over for det fremsatte lovforslag og dets konsekvenser for den fremtidige uddannelseskvalitet.
- GL skal i forhold til overflytning af de nuværende kommunalt og amtskommunalt ansatte til statslige selvejende institutioner understrege, at det forudsættes, at de garantier regeringen har givet reelt opfyldes. GL finder de fremsatte lovforslag hvad angår tjenestemænds overflytning og ansættelsesvilkår er alt for utydelige og upræcise, og skal tage et kraftigt forbehold herfor. Der mangler ligeledes en udtrykkelig angivelse af, at tilskud til de statslige selvejende institutioners virksomhed er betinget af, at der, som for private gymnasieskolels vedkommende, sker opfyldelse af de af finansministeren aftalte eller fastsatte bestemmelser vedrørende rektors og lærers løn- og ansættelsesvilkår.

Uddybende om GLs hovedbemærkninger

I lovforslaget lægges på en række punkter op til en grundlæggende og omfattende forandring af det gymnasiale uddannelsesområde. Også langt ud over hvad der har været drøftet i forbindelse med gymnasireformen, og hvad der hidtil har været offentliggjort i forbindelse med strukturreformen.

Elevfordeling, manglende klageadgang, bemyndigelser til ministeren mv.

På nogle områder beskrives det kun meget sparsomt og uklart, hvordan de almengymnasiale uddannelsers fremtidige organisering under staten skal foregå, for eksempel ved fordeling af elever, fastsættelse af skolels kapacitet og koordineringen generelt. (Se §1 s. 4 nr. 8: (§7c stk. 4 og §7 d stk.5) samt bemærkningerne til §1 nr. 8 (§7 c) s. 40-41). Hertil kommer, at der med loven gives vidtgående bemyndigelser til ministeren med hensyn til bestyrelsernes sammensætning og kompetencer, klageadgang til ministeren og mulighed for at afskære for klageadgang. (Se bl.a. §1 side 4 nr. 10 (§10 stk.2) og s. 7 nr. 38 (§22 stk. 1.) § 3 side 12 nr. 17 (§20a) og side 14 nr. 47 (§33 stk.1) samt bemærkningerne hertil side 43,44, 53 og 56). Det er derfor ikke muligt at gennemskue, hvilke konsekvenser den foreslåede omlægning vil få for uddannelserne. GL finder dette uacceptabelt.

Der er uklarhed om hvilke elever, der er omfattet af fordelingsudvalgets arbejde, når en skole har større søgning end den fastlagte kapacitet. Det må sikres, at det er alle elever, der har søgt skolen, der indgår, ellers vil man fremover kunne få enkelte elever, der får uacceptable rejseafstand til skolerne.

(Se bl.a. §1 side 4 nr. 8 (§ 7 d) samt bemærkningerne hertil s. 42). Særligt problematisk vil det være, hvis en skole kan skille en elevgruppe fra, der har en særlig social- eller etnisk profil.

GL anbefaler, at der ikke træffes beslutning om de tilrettede lovforslag før resultatet af det kommende analysearbejde foreligger. Herved vil det være muligt at fremsætte et lovforslag, der fastsætter dækkende bestemmelser for uddannelsesområdet, og som dermed giver et reelt billede af konsekvenserne for uddannelsesområdet, dets styring og ledelse m.v.

Geografisk spredt udbud, valgfag mv.

Det er i lyset af den aftalte analyse overraskende, at der i lovforslaget åbnes for mulighed for fusioner/sammenlægninger og spaltninger på tværs af de gymnasiale uddannelser.

Reelt lægger lovforslaget op til en indskrænkning af det geografiske udbud, og GL forudser, at en lang række skoler må lukke, blandt andet fordi der ikke lægges op til en reel styring af kapacitet og elevfordeling.

I lovforslaget beskrives den konstruktion, der fremover skal sikre et geografisk dækkende gymnasialt tilbud til unge landet over, bestående af regioner, forpligtende samarbejder samt fordelingsudvalg. Der er tale om en alt for løs konstruktion uden væsentlige bindinger eller sanktionsmuligheder. GL finder det meget problematisk, at der hermed ingen sikkerhed er for et geografisk spredt udbud svarende til i dag, ligesom der heller ikke er sikkerhed for udbud og oprettelse af sjældnere studieretninger og valgfag som besluttet i gymnasiereformen. Det fremgår således ikke, hvordan mindre skoler sikres at kunne oprette den ekstra studieretning, der er aftalt, og det fremgår ikke, hvordan der sikres oprettelse af sjældnere studieretninger og sjældnere valgfag i det omfang, der er aftalt ved gymnasiereformen. (Se bl.a. §2 side 8 nr. 2, 4, 5 og 7 samt bemærkningerne hertil s. 46 samt § s. 4 nr.8: (§7c og §7 d) samt bemærkningerne hertil s. 40-42).

GL finder, at det er afgørende, at der sikres en reelt koordinerende instans, og det er derfor nødvendigt, at regionerne får reelle kompetencer og sanktionsmuligheder i forhold til skolernes kapacitet, udbud og elevfordeling.

Regionernes kompetence bør omfatte de almengymnasiale uddannelser og de erhvervsgymnasiale uddannelser. Skal et forpligtende samarbejde om kapacitet have mening, kan det ikke overlades til de enkelte institutioners bestyrelse selv at fastlægge skolernes kapacitet. En rationel udnyttelse af de offentlige bygninger forudsætter, at en overordnet myndighed står for kapacitetsfastsættelsen og fordeling af elever. Modellen bør være, at skolerne indstiller deres kapacitetsforslag til regionen, der fastsætter denne, men med mulighed for at ministeriet kan pålægge en region at justere den samlede kapacitet inden for et givent geografisk område.

Der mangler i øvrigt en tydeliggørelse af, hvad der helt konkret menes med formuleringerne om, at der skal være sikkerhed for, at "uddannelsesstederne ligger i en passende geografisk afstand fra de unge og voksne uddannelsessøgendes bopæl." (Se de almindelige bemærkninger s. 31 punkt 3. Styring af de selvejende uddannelsesinstitutioner).

Udgiftsneutral

Det fremgår, at en præmis for strukturreformen er, at den skal gennemføres udgiftsneutralt. (Se de almindelige bemærkninger s. 32 punkt 4. Administrative og økonomiske konsekvenser). Samtidig betyder reformen, at hver enkelt skole fremover skal opbygge en administration til at varetage de opgaver, der indtil nu er varetaget i amterne. Det må forventes at blive dyrere. Lovforslaget indeholder ingen reelle beregninger over, hvad der skal til i form af løn- og driftsmidler i øvrigt i den forbindelse, og vil derfor reelt indebære en meget stor risiko for at midler til undervisning beskæres og omlægges til administration.

Inden for den offentlig forvaltning?

Det fremgår, at for de selvejende gymnasier og hf gælder forvaltningslov og offentlighedslov, (§1 s. 5 nr. 13 (§10b)). GL skal i den forbindelse foreslå, at det, som for universiteterne, præciseres, at de almengymnasiale uddannelser er selvejende institutioner *inden for den offentlig forvaltning*. Hermed er der sikkerhed for, at øvrige bestemmelser udover forvaltnings- og offentlighedslov også er gældende. Eksempelvis lov om folketingets ombudsmand, lov om ligestilling for mænd og kvinder m.v.

GL skal også foreslå, at tilsvarende bestemmelser indføres for erhvervsskoler, eftersom deres virksomhed hovedsagligt er finansieret af offentlige tilskud.

Bestyrelsen

I lovforslaget indgår jf. lovbemærkningerne, at reglerne om bestyrelsens sammensætning og virke fastlægges endeligt efter den planlagte analyse. (Se bl.a. bemærkningerne til §1 nr.10 s. 43 og §3 nr. 17 s 53). GL finder det afgørende, at lærerne og forældrene (i lighed med eleverne) får plads i bestyrelserne, som fuldgyldige medlemmer. Forældrerepræsentanter bør også sikres en plads i de midlertidige bestyrelser.

I forhold til medarbejderrepræsentation i den blivende bestyrelse skal GL pege på de knæsatte principper om medarbejderrepræsentation i bestyrelser i lov om erhvervsdrivende fonde og aktieselskabsloven. GL finder at der som minimum skal være 2 medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen. Dette bør også gælde for den midlertidige bestyrelse.

GL finder også, at der af retssikkerhedsmæssige årsager skal være klageadgang i forhold til beslutninger truffet af bestyrelser og fordelingsudvalg. (Se evt. bemærkningerne til §1 nr. 38 s.44 og bemærkningerne til §3 nr. 47 side 56).

Af lovforslaget fremgår, at der bliver mulighed for at give et vederlag til formanden for overgangsbestyrelsen ved de almengymnasiale uddannelser. (§12 side s.26 stk. 11). Denne mulighed bør også omfatte øvrige medlemmer af overgangsbestyrelsen. Ligesom GL skal foreslå, at der indføres en lignende mulighed for vederlag til medlemmerne af de kommende bestyrelser for de selvejende gymnasier, i lighed med de regler, der er præciseret for medlemmer af centerrådene på VUC. GL forudsætter, at der sikres bestemmelser for de almengymnasiale uddannelser, der beskytter medarbejderrepræsentanter i bestyrelserne svarende til de bestemmelser, der gælder for institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

GL finder, at ansvarsfordelingen mellem bestyrelse og rektor bør præciseres, således at det fremgår, at rektor ansætter og afskediger lærere.

Lederkompetencen

GL finder, at det er afgørende, at rektor fortsat har ansvaret for skolernes pædagogiske opgaver over for Undervisningsministeriet, og finder i forlængelse heraf, at det er uklart hvilke kompetencer, der tildeles afdelingslederen af en gymnasial afdeling. (Se bl.a. §1 side 5 nr. 16 (§ 12 stk. 3)). Hvis ministeriet tillader blandede institutioner, er det afgørende, at en afdelingsleder er den øverst pædagogisk ansvarlige for undervisningen på den pågældende afdeling.

Det foreslås i lovforslaget, at bestyrelsen har kompetence til at ansætte og afskedige rektor, at ansætte og afskedige lærere og andet personale efter indstilling fra rektor. (§1 side 5 nr. 14 (§11 stk. 1)) (og §3 side 12 nr. 17 (§20a stk. 3)). GL finder, at det er et vigtigt element i det kvalitative tilsyn med uddannelserne, at ministeriet – som i dag - inddrages i alle potentielle afskedigelsessager, der begrundes pædagogisk. Ligesom ministeriet fortsat bør inddrages ved rektoransættelser. (§1 side 5 nr. 14 (§11 stk.1)).

Brugerbetaling på VUC

Det er GLs holdning, at alle skal have ret til - uden brugerbetaling - at gennemføre en uddannelse op til et niveau, der svarer til en afsluttet ungdomsuddannelse. EU's servicedirektiv skaber et behov for, at det i lovgivningen tydeliggøres, at AVU og HF-enkeltfag som udgangspunkt er gratisuddannelser. Ungdomsuddannelserne skal gennemføres inden for en finansiell ramme, der sikrer, at der ikke bliver urimelige regionale forskelle i undervisningens vilkår og kvalitet på de enkelte skoler. GL må derfor vende sig stærkt imod, at det jf. lovbemærkninger er hensigten, efter at de endelige rammer for selvejret er fastlagt, at de enkelte institutioners bestyrelser skal fastsætte deltagerbetalingen på enkeltfags-hf. (§3 side 12 nr. 15 og side 13 nr. 31 og 32) samt bemærkningerne hertil side 55 og bemærkninger til §11 nr.8-10 side 65). I det omfang man politisk beslutter, at der skal være deltagerbetaling, så bør det være folketinget/regionen, der fastsætter niveauet for brugerbetalingen.

Der er herudover en særskilt problemstilling vedrørende beskrivelsen af brugerbetaling på hf vedrørende den særlige begrænsning af brugerbetalingens størrelse, der er aftalt for kursister, der tager en samlet fagpakke, (se §3 s. 14 nr. 32) Det nuværende amtsråds mulighed for at friholde for deltagerbetaling overdrages således til kurset.

Tilskudsregulering i 2007

Tilskuddet til de almengymnasiale uddannelser vil i 2007 blive fastsat af staten uafhængigt af aktiviteten. GL forudsætter, at tilskuddet justeres i takt med stigende elevtal. (Se de almindelige bemærkninger s. 32 afsnit 4.1. Det almene gymnasium, hf og VUC).

Specialpædagogisk bistand

Der er en generel problemstilling vedrørende sikring af specialpædagogisk bistand. – Hvordan forestiller man sig, at dette sikres, f.eks. tolkning til blinde unge? - Hvordan vil man fremover sikre, at den enkelte institution i det konkrete tilfælde indrettes handicaptilgængeligt – og hvordan finansieres det?

Pædagogikum

GL forudsætter vedrørende pædagogikum og etablering af uddannelsesstillinger, at ministeriet påtager sig det ansvar, som amterne varetager i dag, dvs. en koordinering og finansiering - så fagrækken samt et tilstrækkeligt antal stillinger er sikret.

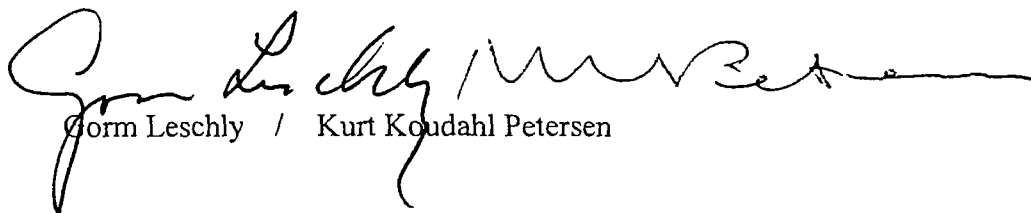
Afslutning

Det samlede uddannelsesområdes vilkår indrammes af finansierings- og styringsformen, af uddannelsesbestemmelserne og indholdet i det centrale tilsyn.

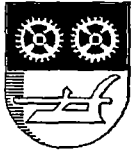
Det kvalitative niveau, der sættes for uddannelserne, kan ikke vurderes uden at finansierings- og styringssystem og bestemmelserne for det centrale tilsyn kendes, og GL må derfor generelt tage forbehold over for det fremsatte lovforslag og dets konsekvenser for den fremtidige uddannelseskvalitet på de gymnasiale uddannelser.

På det foreliggende grundlag er der så mange uoplyste punkter, at GL skal anbefale en grundigere belysning før der træffes beslutning. I øvrigt henvises til høringssvar til "forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen".

Med venlig hilsen

Gorm Leschly / Kurt Koudahl Petersen

Brønderslev-Dronninglund Kommune

Brønderslev Rådhus, Ny Rådhusplads 1, 9700 Brønderslev. Tlf. 9945 4545 - Fax 9945 4500
Dronninglund Rådhus, Rådhusgade 5, 9330 Dronninglund. Tlf. 9947 1111 - Fax 9947 1112

1V
VN
HBT
TJ
Min. sek.

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005
1.Ø

Internet: www.broenderslev-dronninglund.dk
E-mail: Raadhus@brslevkom.dk
drikom@dronninglund.dk
Dato: 5. januar 2005
J. nr.: 00.18.00
Sagsbeh.:
Lokaltlf.: 99 45 44 01

Høringssvar til lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen

Regeringen udsendte den 1. december 2004 46 lovforslag i høring med høringsfrist den 7. januar 2005.

Som borgmestre for henholdsvis Brønderslev og Dronninglund kommuner vil vi i denne forbindelse gerne fremkomme med følgende kommentarer.

Inddrivelses- og skatteområdet

Vi finder det meget u hensigtsmæssigt, at inddrivelsesansvaret vedrørende personer tages væk fra kommunalt regi, da der ikke kun er tale om skatterestance inddrivelser. De øvrige inddrivelsesfaglige begrundelser for denne holdning er begrundet i de samme forhold, som KL fremdrager i deres kritik af lovforslaget nemlig

- Restanterne får ikke færre men flere kontaktflader med det offentlige.
- Inddrivelsesernes effektivitet vil blive mindre, specielt da inddrivelsesmulighederne overfor hærdede skyldnere forringes.
- Retssikkerheden for de svageste skyldnere svækkes.
- Helhedsorienteret sagsbehandling, som kommunerne er blevet rigtigt gode til, vil falde til jorden.

Derudover er det magtpåliggende specielt for Brønderslev og Dronninglund kommuner at fremføre den store skævhed, der ligger i den påtænkte DUT for skatte- og inddrivelsesområdet. I alt betyder det, at de 2 kommuner bliver "DUT-tet" for knap 4,2 mio. kr. mere, end de reelle udgifter er p.t. (se bilag). På inddrivelsesområdet er mankoen endnu større. Så at sige finder vi, at vi straffes økonomisk, fordi vi driver et effektivt skatte- og inddrivelsessystem i vores 2 kommuner.

Vejområdet

Der er forholdsvis store udgifter forbundet med at overtage amtsvejene, hvorfor en korrekt vurdering af grundlaget for økonomien er meget væsentlig.

For vores kommuner er det første problem, at Nordjyllands Amt skærer drastisk ned på vedligeholdelsen og anlæggene i 2004, 2005 og 2006, hvorfor kommunerne overtager et vejnet med et væsentligt efterslæb.

Der tages udgangspunkt i, at amternes samlede udgifter i 2003 skal danne grundlag for størrelsen af kommunernes DUT, når vejene overgår til stat og kommuner fra 1. januar 2007. Det er mere hensigtsmæssigt at se udgifterne samlet over en årrække på 3-5 år f.eks. perioden 2000 - 2004.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Side 1/3

Antal bilag 0 Aktnr. 65

Når man har fundet det rigtige samlede økonomiske grundlag, vil den foreslåede "65,8-34,2 fordeling" (65,8 % til kommunerne og 34,2 % til amterne) give vores 2 kommuner det andet problem, nemlig at det ikke giver det rigtige beløb til vores kommuner. I Brønderslev og Dronninglund overtager vi - som det fremgår af bilag til lovforslaget - 100 % af amtsvejene, hvorfor vi i sådan en "landsmodel" vil blive kraftigt underkompenseret i forhold de faktisk pålagte udgifter.

Regionernes finansiering

For 2007 er udgangspunktet, at grundbidraget fastsættes til 1.000 kr. pr. indbygger, samt at udviklingsbidraget fastsættes til 100 kr. pr. indbygger (i 2004-PL).

Hvis DUT-kompensationen tager udgangspunkt i de beløb, som danner udgangspunkt for budget 2007, vil vi påpege, at der kan opstå en uheldig situation, såfremt disse bidrag senere sættes op til maksimumbeløbene (dvs. grundbidrag på 1.500 kr. og udviklingsbidrag på 200 kr. pr. indbygger), uden at der følger en tilsvarende DUT-kompensation. Det vil betyde, at vi over nogle år vil kunne blive pålagt en væsentlig kommunal merudgift, som vi ikke selv er herre over. Beregnet på de 2 kommuners nuværende befolkningstal er der tale om en potentiel merudgift på ca. 21 mio. kr. årligt.

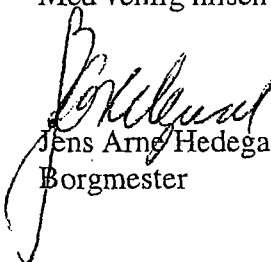
Overførelse af økonomiske ressourcer i forbindelse med opgaveflytning

Generelt vil Brønderslev og Dronninglund anføre, at fordeling af DUT og øvrige økonomiske transaktioner, som følge af opgaveflytninger, efter beskatningsgrundlag og "kommunerne under eet" - princippet let vil kunne medføre store økonomiske skævheder for vores kommuner, da beskatningsgrundlag er en meget dårlig indikator for, hvilke økonomiske byrder der pålægges.

Vi finder det langt mere retfærdigt, at de økonomiske konsekvenser bliver udregnet efter de reelle udgifter, der påføres den enkelte kommune eller efter hvilke reelle udgifter den enkelte kommune fritages for.

Ligeledes er det uhyre vigtigt for os at understrege, at forudsætningen for den fremtidige økonomiske bæredygtighed for kommunen er, at der sker ændringer i den nuværende tilskuds- og udligningsordning, samtidig med kommunalreformen, således der bliver lige muligheder for alle kommuner for at løse de pålagte opgaver. Der tænkes her specielt på det sociale område, hvor udgifterne - incl. konjunkturafhængige udgifter - i vores del af landet som følge af manglende kompensation belaster kommunaløkonomien i en sådan grad, at der må ske reduktion af udgifterne på de kommunale kerneydelser. Dette er klart utilfredsstillende.

Med venlig hilsen

Jens Arne Hedegaard
Borgmester

Mikael Klitgaard
Borgmester

Bilag

OPGØRELSE OMKRING DUT PÅ SKATTEOMRÅDET

DUT vedr. SKATTEOPGAVEN - 2.700.000.000 kr. på landsplan

DUT vedr. INDDRIVELSEN - 1.034.000.000 kr. på landsplan

SKATTEOPGAVEN:	Brønderslev	Dronninglund	I alt
	0,2998%	0,2531%	
Del af landsudgift	8.094.600	6.833.700	
Udgift iflg. Skattecentrets 2005 budget	7.997.753	5.198.914	
Manko vedr. DUT på skatteområdet	96.847	1.634.786	1.731.633

INDDRIVELSE SOMRÅDET:			
Del af landsudgift	3.099.932	2.617.054	
Kommunens faktiske udgift	2.055.148	1.215.945	
Manko vedr. DUT på inddrivelsen	1.044.784	1.401.109	2.445.893

Manko vedr. DUT ialt			4.177.526
-----------------------------	--	--	------------------

Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1.0

Kopi til Soc.min.
Nils, 20,

VIBORG AMT

Skottenborg 26

Postboks 21, 8800 Viborg

Tlf. 8727 1700

Fax 8662 3933

E-mail: viborgamt@vibamt.dk

www.viborgamt.dk

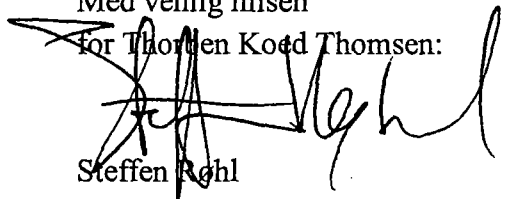
Det Sociale Brugerråds høringssvar til Sundhedsministeriet

*

Det Sociale Brugerråd i Viborg Amt tillader sig hermed at fremsende høringssvar med synspunkter, der vedrører reguleringen af socialpsykiatrien i følge de offentliggjorte lovudkast.

Med venlig hilsen
for Thormen Koed Thomsen:

Steffen Røhl

Kopi til IV
VN
HØJ
TJ

SOCIALFORVALTNINGEN

Budget og Plan

Kontaktperson:

Steffen Røhl

Direkte tlf. 8727 1615

Direkte fax 8662 3319

E-post: sbpsr@vibamt.dk

J-nr. 4-04-502-02

Viborg den 05-01-2005

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Akter hh

Det sociale Brugerråd i Viborg Amt.

Brugerrådets hørings svar
vedrørende strukturreformkompleksets sociale lovgivning
(som vedtaget på rådets møde den 3. januar 2005)

“Brugerrådet for Viborg Amt har siden Strukturreformkommissionen fremlagde sin betænkning med stor interesse fulgt processen henimod en ny kommunal struktur og opgavefordeling og -placering.

Brugerrådet tog bl. a. initiativ til en konference for folketings-, amts- og kommunalpolitikere i marts 2004, hvor de havde lejlighed til at drøfte med brugere, pårørende og fagfolk meninger om den igangværende reformproces, set fra en social synsvinkel. Da regeringens udspil blev kendt inviterede Brugerrådet landets øvrige brugerråd til en konference til diskussion af udspillet. Konferencen resulterede i breve til partiernes socialpolitiske ordførere og foretræde for kommunaludvalget i Folketinget.

Brugerrådet er overordnet **meget betænkelig ved den snigende socialreform**, som kommunalreformen er udtryk for.

Snigende, fordi der ikke har været mulighed for en åben debat om forskellige ideer til forbedring af det sociale system, og snigende, fordi der ikke forud for forslagernes udarbejdelse har været en åben analysefase med mulighed for, at de forskellige interessenter kunne fremlægge deres synspunkter og dermed påvirke dagsordenen.

Reformen er i udtalt grad et produkt af en bestemt politisk ideologi og tager ikke meget hensyn til hvordan det sociale system hidtil har fungeret og til, hvor brugerne og deres pårørende mener, det sociale system måske kan forbedres.

Det er Brugerrådets opfattelse, at det sociale system hidtil- og efter indkøringen af grundtaksten- har fungeret tilfredsstillende. Og at der i Viborg Amt udføres et godt arbejde på de sociale institutioner til stor gavn for vores pårørende og til stor glæde for os. Vi kommer i den forbindelse til at tænke på den gode regel om “never change a winning team”.

Mængden af ændringer i Lov om social service og i Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område samt på beskæftigelsesområdet er meget omfattende.

Nedenfor følger Brugerrådets kommentarer til hvad Brugerrådet finder er de alvorligste forringelser/risiko for forringelser indeholdt i lovforslagene.

Meget mere kunne skrives, men Brugerrådet håber, at ved at fatte sig i korthed kan ministeriets opmærksomhed fanges- og måske kan meninger i ministeriet og blandt politikerne endda påvirkes af vores (brugernes og de pårørendes) erfaringer!

1. Frygt for at rådgivning og vejledning til brugerne forringes.

Den specialviden, som hidtil er samlet på specialinstitutioner og i amtslige forvaltninger, skal fremover ligge i VISO.

Ikke alle handicapgrupper er omfattet af VISO og der hersker blandt pårørende til de grupper, der falder udenfor, stor usikkerhed om hvor de fremover kan hente rådgivning og støtte som supplement til hvad institutionens personale kan give.

“VISO skal tilbyde gratis vejledende udredning i de mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke *kan forventes at være til stede* i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.” og

“Henvendelser om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen.”

(citeret fra Socialministeriets bemærkninger til lovforslaget)

Brugerrådet er bekymret for at kommuner vil sige nej til VISO udredning i situationer, hvor brugere/pårørende og kommunen er uenig om den rigtige indsats. Dermed kan kommunen blokere for den efter brugernes mening faglig rigtige rådgivning.

Kommunens modvilje kan skærpes af de økonomiske interesser i at undgå en faglig sagkyndig udtalelse for en indsats, der koster kommunen dyrt (på kort sigt).

Brugerrådet finder det derfor vigtigt, at der er et alternativ til den kommunale visitation til VISO.

Og at VISOs ydelser er en borgerret, der ikke er betinget af kommunal godkendelse.

Brugerrådet er usikker på, hvem der skal rådgive og vejlede familier med problemer, der ikke er så specielle, at VISO tager sig af dem, og for specielle til at den lokale kommune har sagkundskaben. Og frygter at kommunen så sender en ikke kvalificeret medarbejder, der kan komme til uforvarende at give forkerte oplysninger i livsvigtige anliggender.

Brugerrådet er også bange for, at en stor del af den faglige specialviden på institutionerne vil blive sparet væk for at sikre den lavest mulige (og mest konkurrencedygtige) pris.

2. De specielle tilbud står i fare for at blive skåret væk eller ned!

Mange af de amtslige specialtilbud er meget intensive, fordi beboerne har brug for fuld-tids støtte næsten døgnet rundt.

Kommunernes politikere kender ikke foranstaltningens totale udgift, fordi den de seneste år har været “skjult” i grundtakstsystemet.

Men når disse specialtilbud skal konkurrere med skoler, ældreinstitutioner og veje om politikernes gunst, er Brugerrådet bange for at politikerne vælger til gavn for de mange stemmer og på bekostning af de få- og dyre!

Rammeaftalesystemet giver kommunernes efterspørgsel afgørende indflydelse på regionernes dimensionering af specialinstitutioner.

I forhandlingerne om de årlige rammeaftaler vil regionerne som driftsherrer for specialinstitutionerne være meget lydøre overfor kommunale meldinger om det kommende års efterspørgsel.

Og hvis kommunerne bestiller forkert og regionen derfor nedlægger et tilbud på grund af manglende behov kan brugerne og deres pårørende intet gøre.

Brugerrådet er meget bekymret ved udsigten til, at mange års faglig personbåret ekspertise og indlevelse og menneskelig styrke kan skæres væk på et overfladisk politisk opportunistisk beslutningsgrundlag.

Især fordi det kan være meget vanskelig at genskabe det.

3. Brugerrådet er i tvivl om udviklingen af specialer kan fortsætte.

Brugerrådet noterer, at ikke blot bliver kommunerne de suveræne bestemmere over, hvad der skal stilles til rådighed af social service til borgerne, men der bliver heller ikke et formelt samarbejde imellem borgere, brugere og pårørende på den ene side, regionen på den anden.

Afskæringen af kontakten imellem regionens repræsentanter og borgerne i et samarbejde om udviklingen af nye behandlingsmetoder er dybt bekymrende.

En kritisk vurdering af hvordan de aktuelle institutioner fungerer og dialog om rammebetingelserne for den sociale service udbudt fra regionen vil forsvinde.

Brugerrådet frygter, at dette kombineret med at regionen ikke længere har selvstændige økonomiske "kilder", som kan sikre finansieringen af fagligt udviklingsarbejde på linie med hvad der idag foregår i de amtslige forvaltninger, vil udtørre den faglige vækst.

Viborg Amt har igennem de seneste 15 år været arnested for vigtige faglige nyskabelser som krisecentre og psykiatriske døgnhuse.

Brugerrådet er bekymret for hvorfra sådanne ideer fremover skal udvikles, fordi rådet ikke kan se de faglige frugtbare miljøer nødvendige herfor.

4. Brugerrådet finder forsyningsansvaret på det nuværende niveau truet.

Regionerne har ansvaret for at sikre leveringen af de ydelser, som kommunerne efterspørger, mens kommunerne har ansvaret for forsyningen til borgerne.

Men i denne kæde, der går fra borgerens oplevelse af egne behov for hjælp over kommunens definition af, hvad den skal forsyne borgeren med, til regionens overvejelser om hvad den kan/vil/skal levere, er der risiko for mange forviklinger.

Med strukturreformens tale om effektivitet i den offentlige sektor, med udfasningen af de små grupper som selvstændige parter i dialogen med myndighederne og med den stadig større fokusering på den økonomiske bundlinie i kommunerne frygter Brugerrådet, at de metodefaglige overvejelser kommer til kort overfor økonomisk styrede effektivitetshensyn i

de nye kommuners politiske forsamlinger- ja, at de metodefaglige kort slet ikke kommer med i spillet!

Det vil være en voldsom tilbagegang fra idag, hvor amtspolitikere har særlig fokus på socialfaglige spørgsmål og er optaget og stolte af den socialfaglige udvikling- og hvor de åbent i pressen og på møder med brugere og pårørende taler for denne udvikling.

Bekymringen gælder både effekten af den overordnede strukturreform og den konkrete arbejdstilrettelæggelse indenfor sektorerne.

Eksempelvis finder Brugerrådet det meget uheldigt, at der med forslaget til "Lov om styringen af den aktive beskæftigelsesindsats" vil ske en radikal ændring af indsatsen fra en beskæftigelsespolitik med et vist socialfagligt indhold til en kommunal-økonomisk begrundet politik blottet for socialfaglig indsigt og hensyn.

5. Den indre markedsorienterede holdning bag reformerne fremmer en samfundsdynamik til skade for de sociale brugere.

Markedstankegangen er synlig i mange af reformerne i strukturkomplekset. Men de bærende socialpolitiske hensyn i den danske lovgivning kan ikke overleve markedskræfternes dominans.

Når regionerne fremover skal vurdere, om de vil fortsætte driften af en boinstitution for meget udviklingshæmmede brugere, vil det være baseret på, om der er efterspørgsel efter pladserne. Og efterspørgerne vil overveje, hvad der er brug for, og hvad de kan få for pengene i stedet for.

Efterspørgerne er i denne forbindelse kommunen, som fremover vil være meget større end vi kender idag. Derfor vil kontakten imellem brugeren og hendes familie og kommunens beslutningstagere være meget svagere end vi kender idag. Og det betyder at kommunens hensyntagen til brugerens behov- holdt op imod de andre hensyn, kommunen mener der skal tages- vejer meget mindre.

Jo mere markedsmekanismen sætter ind, desto mere kommer tre hensyn bag enhver større foranstaltning til at bestemme:

Det må ikke være for dyrt, i forhold til acceptable alternativer

Det må ikke tage for lang tid fra beslutning til resultat.

Det skal være en politisk god investering. Dvs det må ikke skabe for megen politisk uro (politiske omkostninger).

Når vi i Brugerrådet tænker på hvordan drift og udbygning af specialinstitutioner og andre tilbud passer til de tre hensyn ovenfor bliver vi mistrøstige og bange for vores pårørendes fremtid.

Vi ser med strukturreformen og tankerne bag den og den stadig større fokusering på de store tals lov og flertallets magtudfoldelser en skubben de små grupper væk.

Vi ser også en "overseen" af de grupper, der politisk ikke betyder noget.

Og endelig ser vi en ulyst til at betale hvad det koster (sådan hedder det naturligvis ikke) når prisen er "for høj" i forhold til den politiske gevinst.

Det humane og socialsolidariske grundlag, som dansk socialpolitik er bygget op på, ser vi alvorlig truet.

Og vi bliver triste og bange for vores kære."

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 5 JAN. 2005

1/1

Sagsnummer
94824-495238

Sagsbehandler RBO
Direkte 36 13 15 76
Fax 36 13 20 92
rbo@hur.dk

Kopi til Maa
Nits, 20
IV
VN
HBT
D

4. januar 2005

Hørings svar vedr. Forslag til lov om regionernes finansiering

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fremsendt udkast til "Forslag til lov om regionernes finansiering".

I afsnittet omkring "Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige" opgøres de beregnede årlige udgifter og indtægter for hver enkelt region vedrørende udviklingsopgaver. Det fremgår, at Region Hovedstaden og Region Sjælland får et samlet underskud på 48 mio. kr. i forhold til de forventede udgifter og indtægter.

Den største finansielle post i forbindelse med regionernes udviklingsopgaver bliver den kollektive trafik. Det bør derfor - udover den delvise udligningsordning beskrevet i § 20 - sikres, at de to regioner sikres en tilstrækkelig finansiering i forhold til de opgaver, de pålægges vedrørende et kommende trafikselskab, herunder udgifter til lokalbaner, til regionale busruter og de fælles udgifter til drift af et trafikselskab. Det forudsættes i forlængelse af dette, at alle nuværende økonomiske aftaler og forpligtelser - der er nødvendige for at sikre en fortsat drift og udvikling af lokalbanerne - mellem stat, amter, kommuner og HUR opretholdes.

Venlig hilsen

Johannes Sloth
administrerende direktør

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 67

Kopi til Nils, 20
Mau, 20

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 5. januar 2005 16:01
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor; Charlotte Bidsted
Emne: VS: høring over forslag til lov om regionernes finansiering

TJ
HBT
COP/VN
IV

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Merete Helle Hansen [mailto:mhh@skm.dk]
Sendt: 5. januar 2005 15:58
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Emne: høring over forslag til lov om regionernes finansiering

1.Ø

Skatteministeriet har den 2. december 2004 modtaget Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til forslag til lov om regionernes finansiering i høring.

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for ToldSkat. Told- og Skattestyrelsen vil rette direkte henvendelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet herom.

Skatteministeriet har i øvrigt ingen kommentarer til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Merete Helle Hansen
Skatteministeriets Departement
Skatte- og Afgiftsadministrationen
Dir. tlf. 33 92 37 61

Officielle mails bedes sendt til områdets mailadresse "pskadm@skm.dk"

Kopi 10^v

Albertslund Kommune

✓ Kopi til mim + 20

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

17 DEC. 2004

Rådhuset
2620 Albertslund
Tlf.: 43 68 68 68
Fax: 43 68 69 27

1.Ø

Abningstider:
man.- ons. 08.30-15.00
torsdag 08.30-18.00
fredag 08.30-14.30

Indgået i
Kommunalafdelingen

04 JAN. 2005

15. december 2004

Høringssvar vedrørende strukturreformen

Kopi til IV
VN
HBT
TJ

Regeringen har nu udarbejdet udkast til en lang række lovforslag som led i den konkrete udmøntning af den indgåede aftale om strukturreform. På den baggrund lægger Albertslund Kommune vægt på at fremhæve 2 områder.

For det første er Albertslund Kommune af den opfattelse, at der flyttes mange amtslige opgaver til kommunerne, hvor disse opgaver mere naturligt hører hjemme på et regionalt niveau. Det drejer sig primært om en række opgaver omkring planlægning, miljø og trafik.

På *planområdet* bortfalder regionplanlægningen. Den erstattes i hovedstadsområdet af nogle særlige bestemmelser i planloven, som må frygtes at komme til at virke meget statisk i forhold til regionens samlede udvikling. Det foreslås i stedet, at statens interesser varetages gennem en 4-årig udmelding til kommuneplanlægningen, således som den kendes fra regionplanlægningen.

Stationsnærhedsprincippet fastslås nu ved lov, og det er i den konkrete udformning blevet til en bestemmelse, der lægger alvorlige begrænsninger på byomdannelsen i de allerede udbyggede dele af regionen, mens der omvendt åbnes for nye udbygningsmuligheder i en række landkommuner, som tilfældigvis har en station. Det er klart utilfredsstillende for Albertslund Kommune, og det har efter kommunens opfattelse intet at gøre med styrkelsen af den kollektive trafik - et mål, som i øvrigt burde understøttes yderligere i lovgivningen.

På *miljøområdet* er det et problem, at der er tre niveauer involveret omkring vandvindingstilladelser. Det giver usikkerhed omkring fordeling af kompetence mellem de tre niveauer.

Det er også kommunens opfattelse, at det på det generelle plan er et problem, at det er kommunerne, som skal varetage den endelige sagsbehandling omkring miljøtilsynet med stærkt forurenende virksomheder. Det vil kunne give et asymmetrisk dialog mellem en stor, forurenende virksomhed, som er økonomisk nødlidende, men af væsentlig betydning for den lokale beskæftigelse og

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413465

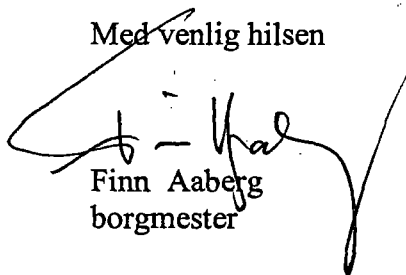
- 6 JAN. 2005

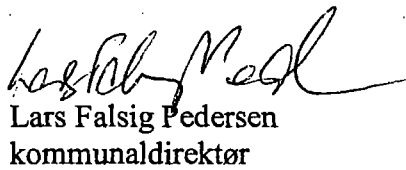

mindste kommune med godt 10.000 indbyggere således få samme stemmevægt med den foreslåede ordning. Dette forekommer ikke rimeligt. Det vil derfor være mere i overensstemmelse med dansk demokratisk tradition, at tildele kommunerne stemmevægte efter kommunestørrelse, hvis der fastholdes en beskatning på sygdom, og kontaktudvalget derfor skal høres om sygehusvæsenets finansiering.

Med venlig hilsen

Finn Aaberg
borgmester

Lars Falsig Pedersen
kommunaldirektør

Advokatrådet

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1.Ø

Kopi til
Pernille + Anja, 2x
IV
VN
HBT
TD

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 06-01-2005
J.NR.: 04-012902-04-2690
REF.: rgr

Høring over forslag til Lov om kommunale borgerservicecentre

Ved e-mail af 6. december 2004 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været forelagt Advokatrådets Udvalg for offentlig ret, hvorefter Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet har forståelse for de hensyn, som ligger til grund for lovforslaget og det hensigtsmæssige i borgerserviceordningen.

Advokatrådet har imidlertid noteret, at lovforslaget indeholder en modifikation til de generelle regler i forvaltningsloven om udveksling af oplysninger mellem myndigheder og forskellige enheder indenfor samme myndighed.

Forslaget berører således fundamentale principper for udveksling af oplysninger mellem myndigheder. Advokatrådet finder på den baggrund, at det inden lovforslaget sættes i kraft bør overvejes nærmere at undersøge, i hvilket omfang hensynet til effektivitet og brugervenlighed kan imødekommes under samtidig hensyntagen til beskyttelse af borgernes rent private forhold, f.eks. ved at den pågældende borger har valgfrihed mellem at lade sin ansøgning behandle af en fagforvaltning eller borgerservicecentret.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advocom.dk

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 70

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
abt@im.dk

Kopi til Pernille + Anja, i

IV
HBT
TJ

5. januar 2005 COP/VN

Særlige HK vinkler på forslag om lov om kommunale borgerservicecentre

Når det gælder de administrative borgerbetjeningsopgaver er der flere problematikker.

Problematikken "snitfladerne mellem lettere sagsbehandling og egentlig myndighedsudøvelse.

Særligt for skatteområdet:

Af bilag 2, fremstår eksempler på opgaver, der kan varetages i de kommunale borgerservicecentre. Under skat nævnes som det første eksempel: "... vejledning og information inden for hele skatteområdet, herunder også told, moms og afgifter..." .

For at medarbejderen i borgerservicecentret kan vejlede borgeren i alle skatte-, told og moms spørgsmål, skal han/hun have kendskab til hele lovgrundlaget. Altså også en del af det lovområde, som før lå i Statens regi. Der vil derfor blive tale om en nødvendig kompetencetilskrivning.

Samtidig med en nødvendig forventning om en kompetenceudvikling hos den enkelte medarbejder, lægges der i lovforslaget op til, at medarbejderen 'kun' skal behandle borgerens skattesager administrativt. Altså umiddelbart en arbejdsopgave, der vurderes til at være mindre ansvarstvingende i forhold til egentlig sagsbehandling, som tidligere blev varetaget af den kommunale skattemedarbejder.

Hvor går 'snitfladen' mellem administrativ sagsbehandling (lettere sagsbehandling), egentlig sagsbehandling og reel myndighedsudøvelse?

Eksempel:

En borger ønsker at ændre sin forskudsopgørelse således, at det udmøntede fradrag er af en størrelse, hvor han/hun ikke kan gøre det digitalt. Det kan f.eks. være en borger, der har indbetalt ekstraordinært på en pensionsordning eller en borger, der har købt en anpart etc. Borgeren kontakter derfor det lokale kommunale borgerservicecenter den 21. december for at kunne nå at få ændret sit fradrag inden det nye år, og dermed få skattemæssigt udbytte af fradraget hurtigst muligt. Der skal derfor træffes en afgørelse, om der er fradragsret.

Har medarbejderen i borgerservicecentret lov til at træffe den afgørelse, og er der så ikke tale om en myndighedsudøvende sagsbehandling? Også selvom der er tale om en 'kort' sagsbehandling (lettere sagsbehandling)?

Eller er det hensigten, at ovennævnte eksempel skal videreeksperteres til den statslige fagforvaltning, som det fremgår af lovens bemærkninger side under pkt. 3.1. side 9 3. afsnit?

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 71

Problematikken "medarbejderens i forhold til varetagelse af opgaver for anden myndighed"

Der kan nævnes utallige eksempler, hvor medarbejderen i det kommunale borgerservicecenter skal ind og vurdere, om han/hun må træffe afgørelser, lave 'straksberegninger' eller give forhåndstilkendegivelser. (se pkt. 3.1. side 9 3. afsnit)

Hvis fx en medarbejder i et borgerservicecenter har givet en forhåndstilkendegivelse til en borger, videresendt sagen til fagforvaltningen og herefter at fagforvaltningen efter endt sagsbehandling fremkommer med et andet resultat end tilkendegivelsen - er den pågældende medarbejder så uden ansvar? Eller i en hvilken grad kan medarbejderen ansvarliggøres for en forkert vurdering af fagforvaltningens endelige beslutning i sagen?

Af pkt. 4.8.1.2. fremgår det "... når et kommunalt borgerservicecenter varetager opgaven for en anden myndighed, vil sager vedrørende medarbejderes optræden og sager om disciplinært ansvar henhøre under den pågældende kommunalbestyrelse eller borgmesters kompetence..."

Ligeledes fremgår det af bemærkninger til loven pkt. 4.8.1.3. at evt. klager over den kommunale medarbejder skal kunne indbringes for borgmesteren.

Hvad hører **konkret** under medarbejderens disciplinære ansvar i forhold til varetagelse af opgaver for en anden myndig?

Hvordan er det klart og tydeligt for medarbejderen, hvornår han/hun har overskredet sine beføjelser i forholdet *lettere* sagsbehandling og videregivelse til fagforvaltning?

Problematikken "Behovet for krav/kvalifikationer hos den enkelte medarbejder kontra jobindhold. Samt udviklingsmuligheder i jobbet"

I det hele taget er der manglende sammenhæng mellem forventningerne til at de kommunale borgerservicecentre på den ene side skal kunne lave forhåndstilkendegivelser og en eller anden grad af sagsbehandling, og på den anden side ikke skulle have særlig ekspertise eller skal kunne udøve nogle væsentlige skøn.

Hvilke individuelle udviklingsmål er relevante i forhold til jobbet som sagsbehandler i et kommunalt borgerservicecenter? Og hvordan skal medarbejdernes kompetencetilskrivning sikres i praksis og økonomisk? (er der tale om en uddannelses- og kompetencemæssig blindgyde for medarbejderen?)

Vi anbefaler, at de kommunale borgerservicecentre har de økonomiske og personale-mæssige ressourcer, der skal til, for at borgerservicecenteret kan have bemyndigelsen til at vurdere, hvornår en sag skal behandles i fagforvaltningen.

Hermed sikres at de øgede kompetencetilskrivninger, den kommunale medarbejder i borgerservicecentret skal have, matcher det egentlige jobindhold.

Ligeledes sikres en effektiv offentlig sagsbehandling tæt på borgeren, som det også fremgår af bemærkninger til loven side 3 er hensigten med med lovforslaget.

I forhold til LO's punkter:

- 1. Er der taget højde for de økonomiske konsekvenser?** Det synes der ikke at være gjort ud fra det foreliggende materiale.
- 2. Er der kommet nye ministerbemyndigelser ind i lovforslaget – er der nogle som har negative konsekvenser?** Nej
- 3. Sker der øget bureaukratisering pga lovforslaget?** Det er der en reel risiko for. Specielt hvis det kommunale borgerservicecenter ikke gives bemyndigelse til selv at beslutte snitfladen for, hvornår en sag skal videreformidles til fagforvaltningen. I det hele taget kan det næppe undgås, at der sker en bureaukratisering, når der i flere sagsforløb skal 2 myndigheder ind over, hvor sagerne tidligere kun varetoges af en myndighed.
- 4. Hvordan behandles personalet – lever regeringen op til sine løfter?** Lovforslaget lægger op til flere uafklarede spørgsmål i forhold til medarbejderne. Se ovenstående problematikker.
- 5. Hvad sker der med borgerservicen/kvaliteten i opgaven pga lovforslaget?** Hvis ikke lovforslaget ændres i henhold til HK Kommunals anbefaling vil der være tale om den omvendte 'grimme ælling'. Det fremstilles som en flot svaneunge, men det vil reelt udvikle sig til at blive en and. Borgeren vil ikke komme til at opleve en mere effektiv offentlig service tæt på sig. Borgeren vil kunne komme til at opleve, at der mellem de embedsmænd der reelt varetager myndighedsopgaven og borgeren vil komme et rockwoollag af borgerservicecentre og callcentre med ekspedienter uden bemyndigelse til at kunne tage nogen beslutninger eller kompetence til at kunne afhjælpe borgeren i hans/hendes specifikke behov.
- 6. Er ændringen så omfattende at risikoen for lovsjusk er stor ?**
Ja. Der er tale om en meget stor omorganisering af de offentlige opgaver. Den umiddelbare vurdering er, at man kunne have hentet erfaringer fra f.eks. forsøgsprojekter. De økonomiske aspekter af lovforslaget er også ugennemskuelige eftersom vi endnu ikke kender til de økonomiske vilkår. Isoleret set er dette en meget stor ændring fra tidligere praksis. At der så samtidigt skal arbejdes med lige så store ændringer på andre offentlige områder, gør den tidsmæssige og ressourcemæssige behandling af lovforslaget mere kompliceret for alle involverede partnere

Kopi til Julie, HK
TJ
HBT
IV
COP/VI

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1.Ø

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

5. januar 2005

Høringssvar vedrørende lovforslag til udmøntning af kommunalreformen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Kulturministeriet over Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Kulturministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Karin Marcussen
ledelsessekretær

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-243-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 72

J. Nr. 2004-6775-51
KAM

Kopi til NFH
IV
VN
HBT
TJ
MIN.S

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 6 JAN. 2005

1.Ø

Sekretariatet
Livjærggade 20
2100 København Ø

Telefon 35 25 46 00
Telefax 35 25 46 01
info@bedrepsykiatri.dk

Bank 0429 0951498
SE nr. 16 80 00 74

Att: Søren H. Thomsen

5. januar 2005

Høring over udkast til lov om regional statsforvaltning.

Landsforeningen BEDRE PSYKIATRI – pårørende til sindslidende takker for muligheden til at afgive høringssvar. BEDRE PSYKIATRI vil i dette svar udelukkende forholde sig til forslaget § 10, der vedrører den gældende Psykiatrilovs § 34.

BEDRE PSYKIATRI forstår, at der i hvert af de kommende regioner kun etableres ét patientklagenævn, uanset hvor mange psykiatriske hospitaler, der måtte være i regionen. Da det enkelte nævn herved får et øget antal sager til afgørelse, må kvaliteten af disse derved højnes, hvorfor BEDRE PSYKIATRI kan bifalde forslaget.

BEDRE PSYKIATRI forstår endvidere, at antallet af beskikkede medlemmer af klagenævnene udvides fra to til "en række", og at beskikkelsen fortsat skal ske efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og Den Almindelige Danske Lægeforening. I den forbindelse ønsker BEDRE PSYKIATRI, at det fremover fremgår af et nyt stk. 2, at det ved beskikkelsen af medlemmer til de psykiatriske klagenævn sikres, at mindst ét af medlemmerne har egen erfaring som bruger.

Venlig hilsen

Gitte Andersen
Sekretariatsleder

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 73

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005
1.Ø

Kopi til NFH
IV
VN
HBT
TO

04-01-05

Med skrivelse af 1. december 2004 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet fremsendt forslag til lov om regional statsforvaltning til høring.

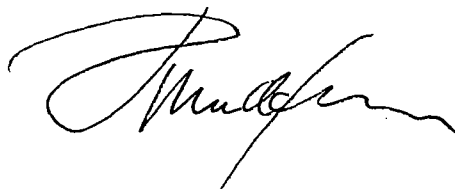
Forslaget er bl.a. fremsendt til samtlige lokale psykiatriske patientklagenævn.

Patientklagenævnet i Ringkøbing Amt kan tilslutte sig de foreslåede ændringer i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, der er indeholdt i § 10 i forslag til lov om regional statsforvaltning.

Patientklagenævnet i Ringkøbing Amt kan således tilslutte sig, dels at Indenrigs- og Sundhedsministeren får bemyndigelse til at beskikke et antal medlemmer til patientklagenævnet efter indstilling fra Den Almindelige Danske Lægeforening og De Samvirkende Invalideorganisationer, dels at direktøren for statsforvaltningen kan bemyndige ansatte ved statsforvaltningen – f.eks. chefen for et afdelingskontor – til at fungere som formand for nævnet.

Patientklagenævnet i Ringkøbing Amt har ikke bemærkninger i øvrigt til det fremlagte forslag til lov om regional statsforvaltning.

Med venlig hilsen

Knud Jessen

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 74

STATSAMTET RINGKJØBING
HOLSTEBROVEJ 31
POSTBOKS 151
6950 RINGKJØBING

JOURNAL NR.: 2004-052/18
SAGSBEHANDLER: MERN
DIREKTE TELEFON: 96750727

TELEFON: 97 32 08 55
FAX: 97 32 45 17
CVR-NR.: 37-39-15-14
RINGKJØEBING@STATSAMT.DK

TELEFONTID:
MAN-ONS : 10-14
TORSDAG : 10-16
FREDAG : 10-12

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Vejle 05-01-05

Kopi til NFF
IV
VN
HBT
TJ

INDGÅET I

- 6 JAN. 2005

1.Ø

Høringssvar vedrørende forslag til lov om regional statsforvaltning.

I forbindelse med forslag til strukturreformen er det hensigten, at nedlægge landets 15 statsamter og i stedet etablere 5 statskontorer i Aalborg, Ringkøbing, Aabenraa, Nykøbing Falster og hovedstadsområdet dog med afdelingskontorer i Århus, Ribe, Odense og Roskilde.

Det er hensigten, at disse regionale statsforvaltninger skal varetage de samme opgaver, som statsamterne varetager i dag, hvor til kommer overførsel af opgaver på adoptionsområdet og opgaver fra domstolene.

Det er forståeligt nok, at man ønsker at rationalisere og modernisere den offentlige forvaltning, men det er vigtigt, at man gør sig klart, hvilke konsekvenser reformen vil have.

Der er givet dele af den offentlige forvaltning, som er meget lidt i personlig kontakt med borgerne og som derfor med fordel vil kunne samles i større regionale kontorer.

Indenfor de opgaver, som varetages af Statsamtet er der imidlertid en meget stor og nødvendig kontakt til borgerne.

Det drejer sig om separations og skilsmisssager, sager om samvær, forældremyndighed, børnebidrag, adoption, værgemål, opholdstilladelse, indfødsret, navneændring mv. Ud over at have afgørelses- og bevillingskompetence har Statsamtet en service og rådgivningsforpligtelse i disse sager.

Det bliver vanskeligt at leve op til disse krav uden direkte personlig kontakt med de berørte.

Strukturkommissionen har i sin betænkning af 9/1 2004 henvist til, at der indenfor netop dette område ikke bør være større afstand mellem myndigheden og borgeren end hidtil.

Der lægges op til mere børnesagkyndig rådgivning og konfliktmægling i statsamterne, således at forældre selv bliver i stand til at løse deres problemer til fordel for børnene, som også inddrages mere og mere i disse sager.

Det virker helt barokt, at man på den ene side arbejder hen i mod at ville hjælpe borgerne til selv at kunne finde løsninger på deres problemer med fokus på barnet, men samtidig fjerner den forvaltning, der skal udføre opgaven, så borgerne vel i mange tilfælde alligevel er nødt til at fravælge tilbud om rådgivning mv. pga. den store geografiske afstand.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 75

Sager, som omhandler børn, kan ikke afgøres på et skrivebord langt fra den virkelighed barnet trives i.

Det er mennesker og børn, som nødvendigvis må have indflydelse på deres eget liv.

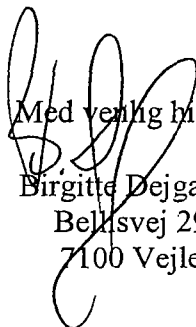
I trekantsområdet vil der ved den nye regionale inddeling være 250.000 borgere, som skal serviceres fra Aabenraa.

Det er helt urealistisk at forestille sig, hvordan det i praksis skal kunne lade sig gøre.

Det er en grov nedprioritering af den offentlige servicering i denne landsdel, at tvinge denne befolkningsgruppe til at skulle lade sig nøje med fjern skrankebetjening eller bruge oceaner af tid og penge på transport for at få den betjening, man hidtil har kunnet få og som man vel er nødt til at kunne give i et samfund, hvor 40 % af ægteskaber opløses, hvortil kommer alle de ugifte samlevende, der går fra hinanden, hvoraf størstedelen har fællesbørn.

Når man overvejer placeringen af statsforvaltningen, kan man altså ikke se bort fra, at visse dele er mere baserede på direkte kontakt til borgerne end andre.

Der bør således klart ske en revurdering af placering af statskontorer inden en strukturreform vedtages – en vurdering, der inddrager reelle hensyn og ikke blot politiske hensyn, der skal få kabalen til at gå op.

Med venlig hilsen
Birgitte Dejgaard
Bellisvej 29
7100 Vejle

Kopi til NFH
TJ
IV
VN
HBT

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 5 JAN. 2005

Vejle den 5. januar 2005

1.0

Høringssvar vedrørende forslag til lov om regional statsforvaltning.

Jeg vil tillade mig at fremkomme med mine bemærkninger til forslaget, dels som borger i trekantområdet og dels som juridisk sagsbehandler siden 1987 indenfor det sagsområde der efter forslaget skal varetages af den regionale statsforvaltning.

Strukturkommissionen fremlagde den 9. januar 2004 betænkning om ændring af den offentlige sektors struktur. Regeringen har på baggrund heraf den 27. april 2004 fremlagt sit forslag til strukturreform.

Der er herefter i juni måned 2004 indgået aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en strukturreform, der indebærer væsentlige ændringer i opgavevaretagelsen i den offentlige sektor.

Regeringen har på grundlag heraf i november måned 2004 udsendt forslag til udmøntning af aftalen til høring.

Det fremgår af lovforslaget at der til varetagelse af de statslige opgaver etableres fem regionale statskontorer, samtidig nedlægges 15 statsamter og der overføres endelig opgaver fra henholdsvis domstolene og den amtskommunale forvaltning til den regionale statsforvaltning.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 76

De regionale forvaltninger placeres i henholdsvis Ålborg, Ringkøbing, Åbenrå, Nykøbing Falster og Hovedstadsområdet. Der etableres i denne forbindelse afdelingskontorer i henholdsvis Århus, Ribe, Odense og Roskilde.

Den regionale statsforvaltning skal herefter varetage bl.a. statsamternes hidtidige opgaver fra de anførte arbejdssteder.

Statsamternes opgavevaretagelse har hidtil bestået i blandt andet intensiv borgerbetjening indenfor områder som separation, skilsmisse, adoption, forældremyndighed, samvær, værgemål opholdstilladelse, indfødsret, navneændring med videre.

Borgerbetjeningen består dels i nødvendig mødevirksomhed som afgørelsesgrundlag for statsamterne indenfor de anførte områder, dels i personlig rådgivning og vejledning i forbindelse med ansøgning om de anførte ydelser og dels selvstændig personlig rådgivning og konfliktmægling indenfor områderne forældremyndighed og samvær. Opgavevaretagelsen vil ikke vil kunne udføres forsvarligt uden denne omfattende personlige kontakt.

Regeringen foreslår nu, at den regionale borgerbetjening der hidtil er varetaget i Viborg, Vejle og Sorø nedlægges og borgene henvises til betjening fra de øvrige kontorer.

Strukturkommissionen har i sin betænkning af 9. januar 2004 henvist til, at der ved opgavevaretagelsen for så vidt angår de familieretlige opgaver som hidtil er varetaget af statsamterne af retssikkerhedsmæssige grunde ikke bør være større afstand mellem borgene og de udførende myndigheder end det hidtil har været tilfældet.

Lovforslaget tilsidesætter således strukturkommissionens indstilling til ændringer af strukturen indenfor det familieretlige område og borgenes retssikkerhed vil således blive væsentligt forringet, hvis forslaget gennemføres uændret.

Trekantområdet har siden 2000 haft status som regionalt landsdelscenter. Regering og folketing har herved signaleret, at man finder det vigtigt at styrke den synergieffekt der er fremkommet i området ved intensivt samarbejde mellem offentlige og private virksomheder.

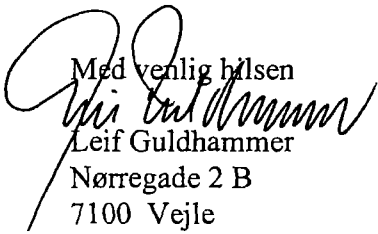
Gennemføres de påtænkte ændringer betyder det, at de cirka 250.000 borgere i Landsdelcenteret Trekantområdet skal betjenes fra det regionale hovedsæde i Åbenrå. Det bør i den forbindelse anføres at det reelt ikke er muligt at benytte offentlige transportmidler ved personlig henvendelse fra borgerne i trekantområdet til hovedsædet i Åbenrå.

Det betyder at den offentlige service som borgerne i trekantområdet fremover tilbydes bliver væsentligt forringet i forhold til det der er gældende i dag og også sammenlignet med det der vil være gældende for andre områder med tilsvarende befolkningskoncentrationer. Samtidig modarbejdes de intentioner der er søgt styrket ved at tillægge Trekantområdet status som landsdelcenter.

På denne baggrund vil jeg opfordre til, at lovforslaget ændres for så vidt angår betjeningen af borgerne i trekantområdet således at borgene fortsat kan betjenes i området indenfor det familieretlige område ved placering af et afdelingskontor i trekantområdet til varetagelse af borgerrettede funktioner.

Herved tilgodeses borgernes berettigede forventning om også fremover at kunne modtage en tidssvarende service på et område der hvert år berører mange tusinde mennesker på indgribende vis og de intentioner der er søgt tilgodeset ved at støtte den regionale udvikling ved oprettelsen af et landsdelscenter i trekantområdet.

Med venlig hilsen

Leif Guldhammer

Nørregade 2 B

7100 Vejle

Ansæt som juridisk sagsbehandler i Statsamtet Vejle siden 1987

Kopi til NFH, 10
Helle, TK
IV
VN
HBT
TO

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1.Ø

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
RCV nr. 55 56 85 10

Høring af forslag til lov om regional statsforvaltning og forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Lovforslagene giver ikke Arbejdsmarkedsstyrelsen anledning til bemærkninger.

4. januar 2005
Vores sag
05-201-78
Vores ref.
IDI

Med venlig hilsen

Kim Svendsen-Tune
Kontorchef

9. kontor, Aktiv beskæftigelsespolitik, love og jura

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-24B-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 77

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Fremsendes også som e-mail til im@im.dk

5. januar 2005

INDGÅET I

ref.: AM

- 6 JAN. 2005

1.Ø

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til Lov om regional statsforvaltning

Friluftsrådet har modtaget ovennævnte udkast til forslag til lov om regional statsforvaltning med henblik på eventuelle bemærkninger.

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform. Loven fastsætter rammerne for oprettelse af en regional statsforvaltning og lægger derudover op til en række "konsekvensrettelser" inden for diverse lovområder, hvorefter statsforvaltningerne tillægges beføjelser, som hidtil er varetaget af statsamtmandene eller statsamterne.

Friluftsrådets høringssvar forholder sig alene til de lovtekniske ændringer, og ikke til det strukturpolitiske indhold i forslaget.

Bemærkninger til lovforslagets § 32, nr. 1 - 2 – udarbejdelse af analyse for jordbrugserhvervene

Friluftsrådet har kun bemærkninger i forhold til lovforslagets § 32, der omhandler ændringsforslag i forhold til lov om landbrugsejendomme.

Friluftsrådet har forståelse for, at statsforvaltningen fra amtsrådet overtager opgaven med at udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene. En sådan analyse kan ikke udarbejdes af de enkelte kommunalbestyrelser.

Imidlertid er det også Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der kan fastsætte regler for udarbejdelsen og indholdet af jordbrugsanalysen og for varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser under den regionale udviklingsplan samt kommune- og lokalplanlægningen. Der er altså tale om en fokuseret varetagelse af de jordbrugsmæssige interesser i den sammenfattende fysiske planlægning med risiko for en enøjet varetagelse af bestemte erhvervsinteresser.

Friluftsrådet finder det i denne forbindelse afgørende at fastholde, at den regionale udviklingsplanlægning og kommuneplanlægningen er grundlaget for den sammenfattende planlægning, hvor der sker afvejning af forskellige interesser. **Det er for Friluftsrådet vigtigt, at der i denne henseende ikke hersker tvivl om, at afvejningen af de enkelte interesser i planlægningen sker i den regionale**

s:\word\sager\landbrug\breve\høringssvar lov om regional statsforvaltning 2005.doc

IM 1. Ø.kt.

J.nr.

2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Scandiagade 13 · DK-2450 København SV · Telefon +45 33 79 00 79 · Fax +45 33 79 01 79

fr@friluftsradet.dk · www.friluftsradet.dk

Antal bilag 0

Aktnr. 78

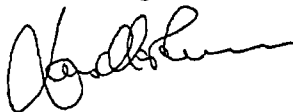
udviklingsplanlægning og i kommuneplanlægningen og ikke i eksempelvis de regionale jordbrugsanalyser og landbrugsplanlægningen i øvrigt.

Selvfølgelig vil der i de enkelte regionale statsforvaltninger være en vis jordbrugsfaglig ekspertise qua statsforvaltningernes varetagelse af sekretariatsfunktionen for jordbrugskommissionen. Friluftsrådet vil imidlertid pege på, at det vil være nødvendig at sikre en tilstrækkelig jordbrugsfaglig og landskabsmæssig faglig ekspertise i de enkelte regionale statsforvaltninger. En sådan tilstrækkelig ekspertise opnås ikke alene med udgangspunkt i sekretariatsbetjeningen af jordbrugskommissionerne, der i høj grad vedrører vurderinger af mere lovgivningsteknisk karakter. Det må sikres, at der ved udarbejdelsen af analysen af jordbrugserhvervene ikke fokuseres enøjlet på varetagelse af jordbrugserhvervenes interesser, for så vil denne analyse ikke blive et positivt indspil til varetagelse af de jordbrugsmæssige interesser i den sammenfattende fysiske planlægning

Bemærkninger til lovforslagets § 32, nr. 3-5 – nedsættelse af jordbrugskommissioner

Friluftsrådet læser forslaget til § 32, punkt 3 således, at Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri fremover direkte udpeger medlemmer af jordbrugskommissionerne, fortsat efter indstilling fra de i loven nævnte parter. Som noget nyt bebyrder ministeren inden for de enkelte regioner at nedsætte flere jordbrugskommissioner. Friluftsrådet støtter, at der således åbnes mulighed for i visse regioner at lade én jordbrugskommission dække hele regionen, mens der i andre regioner nedsættes flere jordbrugskommissioner. Friluftsrådet anbefaler, at det nærmere præciseres under hvilke forudsætninger ministeren kan nedsætte flere jordbrugskommissioner inden for den enkelte statsforvaltnings geografiske område. Friluftsrådet finder, at der som hovedregel bør være tale om én jordbrugskommission i hver region svarende til statsforvaltningernes geografiske grænser bl.a. af hensyn til udarbejdelsen af analysen for jordbrugserhvervene og af hensyn til de sammenhængende regionale landskabelige hensyn, som indgår som grundlag for dele af kommissionernes arbejde.

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand

Jane Lund Henriksen
Næstformand

Danmarks Lærerforening

VANDKUNSTEN 12 · 1467 KØBENHAVN K

Kopi til 2x Henrik, 4

IV
VN
HBT
TD

Min. sek.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 5 JAN. 2005

Den 5. januar 2005

1.Ø

Vedr. Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet fremsendte den 1. december 2004 udkast til forslag til lov om evalueringsinstitut for kommuner m.v. til høring. Danmarks Lærerforening har følgende bemærkninger til lovudkastet:

Der er i dag en selvstændig statslig institution, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der har til formål at medvirke til at sikre og udvikle kvaliteten af undervisning og uddannelse i Danmark. EVA gennemfører årligt flere evalueringer inden for folkeskoleområdet med fokus på kommunernes forvaltning, kvalitetssikring og skoleledelse.

Danmarks Foreningen er af den klare opfattelse, at såfremt det nye institut også skal foretage evalueringer inden for uddannelsesområdet, kan det medføre en yderligere resurse-mæssig belastning af området. Foreningen finder ikke, at § 6 stk.2, § 7 stk.1 og § 11 stk.2 i lovudkastet sikrer en generel koordinering, der kan imødegå denne yderligere resurse-mæssig belastning af uddannelsesområdet.

Danmarks Lærerforening anbefaler derfor, at man i §2 i loven indarbejder en bestemmelse, der præciserer at uddannelsesområdet ikke er omfattet, idet der i forvejen er en selvstændig statslig institution under Undervisningsministeriet, der evaluerer dette område.

Med venlig hilsen

Anders Bondo Christensen

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465
- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 79

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

J.nr 2004-170-0545

5. januar 2005

Vedr. høring over lovforslag

Departementet

Idet der henvises til Indenrigs- og Sundhedsministeriets høringsbrev af 1. december 2004 (j. nr. 2004-1000-4) vedrørende forslag til lov om et evalueringstinstitut for kommuner m.v. skal man meddele følgende:

Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 København K

Evalueringscentret vil ifølge forslaget kunne påtage sig evaluerings- og rådgivningsopgaver finansieret af ministerier, kommuner mv., ligesom centret kan drive indtægtsdækket virksomhed med samme opgaver. Det er Skatteministeriets opfattelse, at centret derfor i en række tilfælde vil kunne blive momspligtigt efter momslovens § 3, stk. 2, nr. 3, for ydelser leveret i konkurrence med private. Sådanne ydelser leveret til institutioner inden for Indenrigs- og Sundhedsministeriets område vil dog være omfattet af momslovens § 9 og vil derfor ikke være momspligtige.

Tlf +45 33 92 33 92
Fax +45 33 14 91 05
www.skat.dk
skm@skm.dk
CVR-nr 17 14 68 15

Med venlig hilsen

Kirsten Hvelplund

Konsulent

IM 1. Ø.kt.

J.nr.

2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag

0

Aktnr.

80

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005
1.Ø

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Svar på høring vedr. Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet om lovforslag til oprettelse af et evalueringsinstitut - Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv.

3. januar 2005
Vores ref.
Bsu
vores sag
05-201-78

Beskæftigelsesministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Maria Nørby
Kontorchef, 8. kontor
man@ams.dk

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 81

Kopi til 2xHenrik, 40
IV VJ
HBT, 10

Friluftsrådet
THE DANISH OUTDOOR COUNCIL

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 6 JAN. 2005

Fremsendes også som e-mail til im@im.dk

1.Ø

5. januar 2005

ref.: TSN

Høringssvar vedrørende Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv.

Friluftsrådet har modtaget Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv. i høring. Rådet har følgende bemærkninger.

Friluftsrådet støtter oprettelsen af et evalueringsinstitut for de nye kommuner og regioner. Den omfordeling af opgaver som kommunalreformen resulterer i, vil medføre et behov for at evaluere kommunernes og regionernes indsats.

Der eksisterer en latent konflikt mellem de nationale beskyttelsesinteresser på natur- og miljøområdet og de lokale interesser inden for eksempelvis erhvervsområdet, trafikområdet og byudviklingsområdet.

Evalueringsinstituttet har til formål at fremme effektivitet og bedre ressourceanvendelse, kvalitetsudvikling og økonomistyring i kommuner og regioner. Friluftsrådet forudsætter, at det omfatter, at evalueringsinstituttet vil evaluere om kommunerne i forbindelse med planlægning og sagsbehandling, i afvejningen af forskellige interesser, lever op til intentionerne i lovene.

Med venlig hilsen

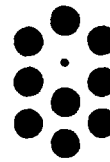
Lars Mortensen
Formand

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 82

s:\word\sager\strukturereform\brev\høringssvar evalueringsinstitut for kommuner.doc

SOCIAL
FORSKNINGS
INSTITUTTET

Kopi til
2x Henrik, 4x
IV
VN
HBT
TO
Min. Selen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.

Hertuf Trolles Gade 11
DK-1052 København K

Tlf.: +45 33 48 08 00
Fax: +45 33 48 08 33
E-mail: sfi@sfi.dk
www.sfi.dk

22.12.2004
J.nr. 9445 23
HD bestyr\evalinst04svar

Hørings svar vedr. forslag til lov om evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Men henvisning til brev af 1. december 2004 fremsender Socialforskningsinstitutet hermed sine kommentarer til lovforslaget:

Socialforskningsinstitutet (SFI) finder det vigtigt, at arbejdet med at vurdere opgavevaretagelsen i de kommende kommuner og regioner foregår på et fagligt kvalificeret grundlag, og at evalueringerne udføres således, at de understøtter en god og effektiv opgavevaretagelse hos de ansvarlige myndigheder.

Fare for uhensigtsmæssig spredning af knappe kompetencer

Det nye evalueringsinstitut skal ifølge lovforslaget opbygge kompetence og være et centralt videnscenter for analyser af kommunal og regional opgavevaretagelse, være en væsentlig kilde til udvikling af evalueringsværktøjer og metoder til måling af kvalitet m.v. samt indsamle viden på området både nationalt og internationalt (§ 2, stk 2 og 3 med bemærkninger).

Det er Socialforskningsinstitutets vurdering, at den danske fagkundskab på evalueringsområdet kvantitativt er meget begrænset, og at opbygningen af et nyt kompetencecenter på området kan føre til, at den i Danmark eksisterende kompetence spredes på for mange miljøer til skade for det faglige niveau. Det er af afgørende samfundsmæssig betydning, at kompetencerne anvendes så effektivt som muligt. Det forudsættes da også eksplicit i aftalen om strukturreformen, at evalueringsinstitutet ved løsning af sine opgaver samarbejder tæt med andre relevante videns- og forskningsinstitutioner.

Det fremgår af lovforslaget §5 med tilhørende bemærkninger, at instituttet **kan indhente** særlig bistand fra eksterne personer og myndigheder. Socialforskningsinstitutet finder imidlertid, at det bør fremgå mere præcist af loven, at evalueringsinstitutet ved løsningen af opgaver, hvor der findes andre videns- og forskningsinstitutioner med evalueringskompetencer, **bør være forpligtet til** at indgå konkrete samarbejdsaftaler med andre institutioner at udnytte allerede eksisterende kompetencer. Det er i endvidere Socialforskningsinstitutets vurdering, at oprettelsen af et fagligt rådgivende udvalg, som foreslået i loven, kan være et hensigtsmæssigt dialogforum, men at dette organ i sig selv vil være utilstrækkeligt til at sikre det nødvendige samarbejde og faglige og ressourcemæssige koordinering.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

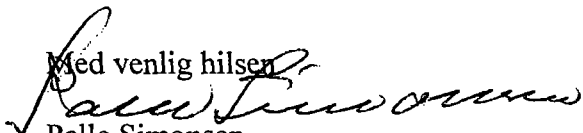
Ulige adgang til data skaber konkurrenceforvridning

Det fremgår af lovforslaget (§ 3 og 4) med tilhørende bemærkninger, at evalueringsinstituttet ikke alene gennemfører undersøgelser på eget initiativ, men også kan udføre rekvirerede opgaver mod betaling, herunder deltage i udbud i konkurrence med andre tilbudsgivere under overholdelse af reglerne om ikke-konkurrenceforvridende virksomhed.

Socialforskningsinstituttet skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på lovforslagets §13, hvorefter evalueringsinstituttet kan forlange alle oplysninger, der skønnes af betydning for en evaluering, tilvejebragt og udleveret af den myndighed, der evalueres. Der gælder ikke tilsvarende lovfæstet hjemmel for statslige sektorforskningsinstitutter. Bestemmelsen i § 13 vil derfor virke konkurrenceforvridende til fordel for evalueringsinstituttet, medmindre der samtidig sikres en tilsvarende hjemmel for sektorforskningsinstitutter.

Socialforskningsinstituttet går i øvrigt ud fra som en given forudsætning, at de data, der indsamles som led i evalueringsinstituttets arbejde, gøres tilgængelige til forskningsformål på andre institutioner til gavn for den samlede fagkundskab. Det kunne dog med fordel præciseres i loven.

Med venlig hilsen

Palle Simonsen
bestyrelsesformand

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att.: Henrik Grosen Nielsen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Kopi H1
IV
CDP/V.
HBS
TJ
Jako
Lene
2xHenrik

DI
DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

7. januar 2005
MBA

Deres sagsnr.:
2004-1000-4

Høringsvar: Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 1. december 2004 sendt forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v. i høring.

DI glæder sig over, at der med lovforslaget tages hånd om behovet for evaluering og dokumentation af regionernes og kommunernes servicelevering, hvad angår kvalitet og effektivitet. Det er nødvendig for at sikre borgerne og virksomhederne, at deres penge bliver brugt mest hensigtsmæssigt.

DI støtter oprettelsen af et uvildigt og uafhængigt Evalueringsinstitut, som varetager koordinationsrollen med at udvælge evalueringsområder, definere overordnede rammer, gennemføre udbudsforretninger samt finansiere selve gennemførelsen.

DI har bemærket, at lovforslaget ikke beskriver konkrete områder, som Evalueringsinstituttet skal tage fat på. DI anbefaler, at de virksomhedsrelaterede serviceydelser på erhvervs- og miljøområdet indgår som del af de områder, som Evalueringsinstituttet skal evaluere.

Det er centralt, at kommunerne og regionerne forpligtes til at deltage i evalueringerne med fremskaffelse af relevante data. Ligeledes mener DI, at det er centralt, at resultaterne gøres offentligt tilgængelige. Det skal være muligt for borgere og virksomheder at gennemskue, hvilke kommuner og regioner, der leverer den bedste service.

Formålet med Evalueringsinstituttet bør være at bestille tværgående evalueringer, der kortlægger eksempelvis økonomiske incitament for kommunerne på relevante områder. DI mener det er helt centralt, at Evalueringsinstituttet gør brug af det eksisterende private marked gennem konkurrenceudsættelse af evalueringsopgaverne.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-213-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 85

Derfor anbefaler DI, at Evalueringsinstituttet bevilliges en grundbevilling, hvorfra instituttet kan bestille og igangsætte analyser, men selv kun i begrænset omfang egenhendigt udfører selve analyseopgaven. Af hensyn til imødegåelse af konkurrenceforvridende adfærd, bør Evalueringsinstituttets muligheder for at drive indtægtsdækket virksomhed fjernes eller begrænses i betydeligt omfang.

Brugerne af den kommunale service, i form af borgerne og virksomheder, er hverken repræsenteret i bestyrelsen eller i det rådgivende udvalg. Disse repræsentanter kan bidrage til at udpege konkrete behov, som evalueringerne burde omfatte. DI anbefaler derfor, at der i bestyrelsen eller i det rådgivende udvalg gøres plads til én eller flere repræsentanter for erhvervslivet, som kan tale brugernes sag.

Med venlig hilsen

Mette Bjørn-Andersen
Erhvervspolitik konsulent

INDGÅET I
- 6 JAN. 2005

1. Ø

Kopi til KUM
UUM
RØ

Et bidrag i høringsfasen.

På amtsrådsmøde i Nordjyllands Amt den 3. jan. 2005 blev med 17 stemmer (Soc., Radikale, SF, Liste T + en løsgænger) vedtaget et høringssvar til de fremlagte lovforslag vedr. ny offentlig struktur i Danmark.

Venstres og Konservatives amtrådsgrupper kunne ikke stemme for det pågældende høringssvar, men understregede, at det nu er vigtigt, at det i forbindelse med vedtagelse af de nødvendige følgelove, sikres, at strukturreformen får en så hensigtsmæssig udformning som overhovedet muligt, så en positiv overgang til den nye struktur i videst mulig omfang sikres.

I den sammenhæng skal vil jeg for mit vedkommende specielt pege på, at den udprægede **stærkelse af statsmagten** på det lokale demokratis bekostning **bør begrænses** - herunder at de mange ministerbeføjelser, som lovforslagene lægger op til, om muligt helt fjernes.

Endvidere er det helt afgørende, at der m.h.t. den **vidtgående specialundervisning** sikres, at den **kvalitet**, som i dag ligger i de amtslige tilbud - specielt på **specialskolerne både for børn** - bevares.

En afklaring af, hvordan en fortsat **decentral struktur på VUC-, HF- og gymnasieområdet** bevares, er **påkrævet**. Taxametersystemets udformning vil her få en afgørende betydning.

Ligeledes er der behov for klarlægning af, hvordan de mange **kulturelle opgaver**, som amterne hidtil har varetaget, **skal videreføres** i en ny struktur.

Endelig gør de meget **uens kommunestørrelser og regionsstørrelser** det nødvendigt, at det af lovgivningen fremgår klart, hvordan tilbudene til borgerne i de **mindre kommuner/regioner kan sikres det ønskelige høje niveau**.

Christian Bach Iversen.
Amtsrådsmedlem (V).
Nordjylland.

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 86

Kopi til Lise, stat
Julie, 1H
Permille, 2H
Anja, 2K
IV
VN
HBT
TJ

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 6 JAN. 2005

1.Ø

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Diverse høringssvar

Vedlagt findes Beskæftigelsesministeriets høringssvar til forslag til

- lov om forpligtende kommunale samarbejder,
- lov om kommunale borgerservicecentre og
- lov om revision af den kommunale inddeling

5. januar 2005

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
AOS

Med venlig hilsen

Anders Østergaard

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 87

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1016 København K

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Høringssvar til forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

4. januar 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet over forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Arbejdsmarkedsstyrelsen kan oplyse, at Beskæftigelsesministeriet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
Anders Østergaard
Deres sag
2004-2000-6
Deres ref.
Lise Brandi-Hansen

Med venlig hilsen

Niels Gansted
Udviklingschef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Høringssvar til forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

Arbejdsmarkedsstyrelsen kan oplyse, at Beskæftigelsesministeriet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Niels Gansted
Udviklingschef

4. januar 2005

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
AOS
Deres sag
2004-2200-21
Deres ref.
ABT

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Høringsvar til forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet over forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Arbejdsmarkedsstyrelsen kan oplyse, at Beskæftigelsesministeriet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Niels Gansted
Udviklingschef

4. januar 2005

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
Anders Østergaard
Deres sag
2004-2000-8
Deres ref.
Julie Rothe

Sendt til Pernille, 2K
Schönau, 1K
Julie, 1K
Louise, 1K
IV
COP/VN
HBT
TJ

HØRINGSSVAR

FRA DET TYSKE MINDRETAL I NORDSLESVIG

Bund Deutscher Nordschleswiger (BDN) vil på det tyske mindretals vegne i sit høringssvar kommentere regeringens lovudkast af 1. december 2004, som indeholder forslag omkring det tyske mindretals fortsatte politiske repræsentation. BDN påskønner regeringens indsats for at skaffe det tyske mindretal særordninger, som vi betragter som et vigtigt skridt mod en aftale omkring den politiske repræsentation i forbindelse med kommunalreformen, men BDN vil samtidig understrege, at der stadig er behov for nye forhandlinger om en samlet aftale, da en række af vore ønsker hidtil endnu ikke er blevet opfyldt!

Indledningsvis anerkender BDN de fremskridt, som er opnået siden juni-aftalen mellem regeringens partier og Dansk Folkeparti. Der er grund til at fremhæve den positive ånd, som har præget vore møder med Folketingets partier, med Folketingets formand Christian Mejdahl, med Statsminister Anders Fogh Rasmussen og i kontaktudvalget under ledelse af Indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen. Et vigtigt bidrag til en god og tæt dialog er ydet gennem to arbejds kredse, som Indenrigsministeriet under ledelse af kontorchef Pernille Christensen har etableret i København og som sammen med repræsentanter for det tyske mindretal har søgt løsninger omkring mindretallets særlige problemer i forbindelse med strukturreformen.

Det tyske mindretal har i sit høringssvar af **2. april 2004** i forlængelse af sin udtalelse til strukturkommissionen af **30. september 2003** understreget mindretallets tre hovedelementer for en aftale mellem regeringen/Folketinget og det tyske mindretal i Nordslesvig.

- 1) Sikring af det tyske mindretallets kulturelle og sociale arbejde i Nordslesvig

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 0 Aktnr. 86

- 2) Sikring af det tyske mindretals politiske repræsentation
- 3) Sikring af det tyske mindretals muligheder for en aktiv politisk-kulturel medvirken i regionen Sønderjylland-Schleswig

Hvad angår vores første hovedpunkt, har vi med stor tilfredshed læst forligsteksten mellem regeringen og DF, hvori det hedder: ”Det tyske mindretal i Sønderjylland er et nationalt mindretal i Danmark. Mindretallets særlige – historisk betingede – status gør, at der er særlige hensyn at tage.

De nuværende økonomiske tilskudsordninger, som støtter det tyske mindretallets kulturelle og sociale arbejde mv. videreføres.”

Da regeringen nu har valgt i første omgang (inden sommerferien 2005) at vedtage de politiske lovforslag om kommunalreformen, kan mindretallet p.t. ikke tage stilling til det for os allervigtigste spørgsmål, spørgsmålet om den økonomiske sikring af vores kulturelle og sociale arbejde. De forhandlinger, som føres omkring de økonomiske tilskud, er indledt med tekniske udredninger og der håb om en tilfredsstillende løsning. Afgørende for os er især spørgsmålet om sikring af tilskuddene til vore børnehaver, som er en livsnerve for mindretallets fortsatte eksistens. Også i fremtiden, hvor nye storkommuner i Sønderjylland stiller nye udfordringer, der kræver nye svar. Her forventer vi, at staten med regering og Folketing går ind som ”politisk garant” for at dette arbejde kan videreføres. Indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen har på sidste møde i regeringens kontakudvalg for det tyske mindretal d. 15. november udtalt, at han støtter vores ønske om at finde en samlet forhandlingsløsning inden 29. marts 2005, hvor Danmark og Tyskland bl.a. med deltagelse af vore to landes regeringschefer vil fejre 50-års-dagen for Bonn-København-erklæringerne. Efter vores mening må det lykkes at nå til enighed om en princip-aftale

inden 29. marts – uanset at et eventuelt Folketingsvalg finder sted inden marts 2005, men det haster og vi afventer et konkret udspil fra regeringen omkring den fremtidige finansering af mindretallets arbejde, specielt omkring de tyske børnehaver i Nordslesvig.

I dette hørings svar kan vi kun tage stilling til det politiske element, da der her foreligger et konkret forslag fra regeringen. Også for det tyske mindretal har den politiske repræsentation stor betydning, ikke mindst på grund af vekselvirkningen mellem politik og kultur. Det er glædeligt, at de nye storkommuner Aabenraa og Tønder, hvor det tyske mindretal fortsat kan forventes at blive repræsenteret ved egen kraft, frivilligt har besluttet netop af hensyn til det tyske mindretal at fastsætte mandatstallet til 31. Det øger mindretallets chancer for direkte repræsentation. I samme forbindelse skal vi udtrykke vores lettelse over at der er fundet en løsning i det vestlige Sønderjylland, som sikrer, at de tre kommuner Tønder, Højer og Løgumkloster, som udgør nogle af det tyske mindretals kerneområder, ikke bliver en del af ny en storkommune, som oprindeligt ville have strakt sig udover mindretallets historiske grænser.

Vi har med regeringen drøftet spørgsmålet, hvordan mindretallet kan sikres politiske mandater i de nye storkommuner – inklusive Haderslev og Sønderborg, hvor mindretallet p.t. ikke er repræsenteret.

Bund Deutscher Nordschleswiger har på sidste møde i regeringens kontaktudvalg foreslået en særordning, som giver det tyske mindretal et fuldgyldigt, stemmeberettiget mandat i kommunalbestyrelsen, hvis mindretallets parti (Slesvigsk Parti) f. eks. kan opnå 25 procent af det billigste mandat.

Indenrigsministeren lovede straks at undersøge dette forslag. Af det nu offentliggjorte lovudkast fremgår det, at regeringen i de

kommuner, hvor mindretallet p.t. ikke er repræsenteret, vil give mindretallet et mandat som tilforordnet, altså uden stemmeret, når mindretallet har sikret sig mindst 25 procent af de stemmer, der kræves for det billigste mandat.

Selvom vi anerkender, at regeringens lovforslag indeholder en, også historisk set, ganske bemærkelsesværdig særordning for mindretallet på det politiske område, fastholder BDN sit forslag om et stemmeberettiget mandat – af principielle demokratiske grunde.

Vi er skeptiske, fordi vi tvivler på, at en tilforordnet vil blive anerkendt som ligeværdig, hvilket jo er afgørende i forholdet mellem flertal og mindretal.

Vi er skeptiske, fordi vi tror, at det er vanskeligere at mobilisere egne vælgere til at stemme på en tilforordnet end på et mandat med stemmeret, hvis mindretallet kunne opnå f. eks. 25 procent af det billigste mandat.

I denne forbindelse er det vigtigt at huske den historiske proces netop med henblik på 50-års-dagen for Bonn-København-erklæringerne. Da Slesvigsk Parti ved Folketingsvalget i 1964 – trods stemmefremgang! – mistede sit Folketingsmandat, afviste regeringen og Folketingets partier det af det tyske mindretal gentagne gange fremførte ønske om at ophæve to-procent-spærregrænsen for det tyske mindretal. I modsætning hertil blev der i 1955 syd for grænsen skabt en særordning til fordel for det danske mindretal. For nylig har den tyske Højesteret i Karlsruhe netop fortolket Bonn-København-erklæringer på en ny og meget mindretalsvenlig måde til gavn for det danske mindretals parti SSW's politiske muligheder for parlamentarisk repræsentation i delstaten Slesvig-Holsten. Den tyske Højesteret har i denne forbindelse udtrykkeligt fremhævet, at Bonn-København-

erklæringerne i 1955 også indholdt den danske regerings tilsagn om en privilegeret behandling af det tyske mindretal i Danmark. Vi benægter ikke den danske regeringens positive vilje i lovudkastet af 1.12. 04., men det tyske mindretal vil stadig appellere til regeringen og Folketingets partier om at vise mindretalspolitisk storsind med en privilegeret behandling i forbindelse med strukturreformen. Vi forventer derfor yderligere forbedringer i de hidtidige forslag om den politiske repræsentation, jævnfør ånden i Bonn-København-aftalen.

Omkring selve lovudkastet har vi følgende hovedsynspunkter:

- 1) BDN mener, at det dels på grund af den kendsgerning, at de fleste amtsopgaver fremtidig flyttes til kommunerne, ville være en kompensation for vores mistede amtsrådsmandat, dels også udfra et demokratisk synspunkt vil være mest fordelagtigt, hvis medlemstallet i alle sønderjyske kommuner vil blive fastsat til 31. Det ville øge mindretallets chance for et mandat.
- 2) Da regeringen glædeligvis har foreslået, at der i de ny storkommuner Aabenraa og Tønder ikke kan ske en nedsættelse af de 31 indenfor de næste otte år efter det første valg, vil det efter vores mening også være logisk og berettiget, hvis regeringen i det mindste som udgangspunkt for de 31 satte en tidsfrist på otte år forud. Hvis mindretallet altså har været repræsenteret i en af de kommuner, som udgør en ny storkommune i Sønderjylland, indenfor de sidste to perioder, bør medlemstallet ligge på 31. Det ville kunne sikre mindretallet en fair chance i den ny storkommune Sønderborg, da Slesvigsk Parti indtil 2001 har været repræsenteret i en lang

periode i Gråsten byråd, som netop har besluttet en sammenlægning med seks kommuner omkring Sønderborg.

- 3) Skulle regeringen imidlertid fastholde løsningen med en tilfornet for det tyske mindretal i de nye kommuner, hvor mindretallet ikke kan opnå mandat ved egen kraft, er det meget vigtigt, at der gøres så meget som muligt for alligevel at sikre en ligestilling for den nye tilforordnede. Det ligger i mindretallets interesse, at denne tilforordnede får ret til at få protokolført sin mening (i kort form), uanset den manglende stemmeafgivning, for at få markeret sine synspunkter i offentligheden og ved evt. efterfølgende forhandlinger med regering og Folketing. Det kunne teknisk ske ved, at det udtrykkeligt formuleres i lovtekstens paragraf 5, stk. 4: "Den tilforordnede har ikke stemmeret, men har ret til at få sin afvigende mening tilført beslutningsprotokollen." Samme fremgangsmåde kan også bruges til at få stadfæstet en adgang til at forlange en sag indbragt for kommunalbestyrelsen efter lovens paragraf 23. Det er for os meget vigtigt, at den tilforordnedes rettigheder er lovfæstet i videst muligt omfang, da begrebet tilforordnet netop er en betydningsfuld nyskabelse i styrelsesloven. Det kan efter vores opfattelse tydeliggøres ved at det i lovteksten fremhæves, hvilke rettigheder der er knyttet til selve begrebet. Den nuværende gældende adgang til at få protokolført sin afvigende mening er netop udtryk for mindretalsbeskyttelse af de ordinære kommunalbestyrelsesmedlemmer, hvorfor det vil være ganske nærliggende at overføre samme ret til den tilforordnede.
- 4) Hvad angår lovudkastet om erhvervsfremme i regionerne har vi med glæde noteret os, at forslaget i paragraf 8, stk. 8 bl.a. lyder: "Dermed bemyndiges økonomi-og erhvervsministeren til at imødekomme et eventuelt ønske fra fx det tyske mindretal i Danmark om, at der nedsættes et organ til varetagelse af

tværnational samarbejde i en dansk-tyske grænseregion i Sønderjylland, som det tyske mindretal skal være medlem af.” Bortset fra, at det nok må hedde den danske-tyske grænseregion Sønderjylland-Schleswig er vi meget tilfredse med dette forslag, men understreger – at vi udover vores ganske særlige historiske interesse for det grænseoverskridende – selvfølgelig håber på, at regionsrådet vil støtte dette grænseoverskridende samarbejde både politisk og økonomisk. Det er efter vores overbevisning nødvendigt at sikre, at de nye sønderjyske storkommuner bliver centrale aktører i dette projekt, som har stor betydning for mindretallenes og flertallenes fremtid på begge sider af grænsen. Hvad angår paragraf 11, stk. 3, bør ordningen med fordel skrives direkte ind i lovteksten. Det giver større klarhed og sikkerhed for mindretallet, da lovbemærkninger jo kun er fortolkningsbidrag og ikke har samme kraft som selve lovteksten.

- 5) Det tyske mindretal har på baggrund af den nu foreliggende opgaveportefølje i den ny region Syddanmark ikke ønsket et direkte mandat i regionsrådet, men udtrykt forståelse/accept af et forslag om at repræsentere det tyske mindretal i et vækstforum for Sønderjylland. Lovudkastet sikrer ikke, at der kommer et sådant specielt vækstforum for Sønderjylland. Aktuelle udtalelser fra de nuværende amtsborgmestre gør, at vi ikke kan regne med at der etableres et sådant vækstforum specielt for Sønderjylland. Regeringen har – vel forudsat denne holdning – som ”erstatning” foreslået, at det tyske mindretal (Bund Deutscher Nordschleswiger) kan blive repræsenteret med en observatør i forbindelse med etablering af udelukkende et vækstforum for hele Syddanmark. Da det kommende vækstforum får ansvar for at udarbejde erhvervspolitikken og retten til at indstille overfor regionsrådet, hvordan midlerne skal bruges på dette område, får det ny vækstforum for hele

Syddanmark stor betydning for udviklingen af Sønderjylland og dermed for det tyske mindretal. Derfor er det vigtigt, at det tyske mindretal sikres en fuldgyldig plads i dette kommende vækstforum, også i et vækstforum for hele Syddanmark. Vi har derfor med tilfredshed noteret os, at Sønderjyllands Amtsråds Økonomiudvalg foreslår at det tyske mindretal får tildelt en fast plads – uanset om der kun bliver et vækstforum for hele regionen.

- 6) Det tyske mindretals ønsker af overordnede grunde en fornuftig politisk-kulturel kontakt direkte med regionsrådet – også i forbindelse med det vigtige grænseoverskridende samarbejde, som har brug for et kontinuerligt samspil. Det fremsatte forslag til Lov om regioner m.m. indeholder ikke en adgang til en tilfornet i regionsrådet for Syddanmark, altså hvis mindretallet opnår mindst 25 procent af stemmerne, der kræves til et mandat i regionalrådet. Det er derfor – på den aktuelle baggrund – en logisk og indholdsmæssig brist, at bestemmelsen fra lovudkastet om den kommunale inddeling ikke er overført til loven om regioner. Det er et spørgsmål, som vi meget gerne vil drøfte med regeringen i den kommende tid for netop at sikre en repræsentation i forhold til regionsrådet.
- 7) Der vil under Folketingets udvalgsbehandling af lovforslagene ("Lov om revision af den kommunale inddeling" samt "Lov om Erhvervsfremme") være mulighed for at afklare/præcisere spørgsmål/formuleringer i lovudkastet, men også indenfor de foreslåede rammer ser det tyske mindretal muligheder for klare forbedringer. Et svar, som det tyske sekretariat i København netop har modtaget fra Indenrigsministeriets valgkonsulent Anne Birte Pade (af 6. december 04) omkring mindretallets repræsentation i forbindelse med valgforbund i de ny sønderjyske storkommuner, er i hvert fald et meget vigtigt skridt, som kan øge mulighederne

for det tyske mindretals politiske arbejde under de nye, vanskelige vilkår.

Det tyske mindretal anerkender den gode vilje fra dansk side og håber derfor, at der endnu vil kunne gennemføres væsentlige politiske forbedringer.

Vi har noteret os Indenrigsministerens ord på sidste møde i kontaktudvalget, hvor Lars Løkke Rasmussen på et spørgsmål fra vores side understregede, at **lovudkastet "ikke er det sidste ord"**.

Det er Bund Deutscher Nordschleswiger helt enig i!

Hans Heinrich Hansen, formand, Bund Deutscher Nordschleswiger

Jes Jepsen, næstformand, Bund Deutscher Nordschleswiger og formand i det tyske mindretals strukturudvalg

Gerhard Mammen, formand for Slesvigsk Parti

S. Matlok, leder af det tyske mindretals sekretariat ved regering og Folketing i København

N. B. For god ordens skyld skal BDN overfor Regeringen og Folketinget understrege: Hvis der kommer nye væsentlige ændringer i opgaveporteføljerne til regionerne/kommunerne, forbeholder det tyske mindretal sig retten til overfor regeringen og Folketingets partier at kræve en nyforhandling af den aftale, som forhåbentlig er på plads inden d. 29. marts 2005!

**INSPEKTØRKOLLEGIET VED
DANMARKS FORSORGSHJEM**

Sekretariatet
Trankær Mosevej 6
8310 Tranbjerg J.
Tlf: 8629 2255

Kopi til May, 20
Nils, 20
Lina, HK
Louise, T
Østervang IV
VN
HBS
TJ
SOC. mir.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

5. januar 2004

Høringssvar fra Inspektørkollegiet ved Danmarks Forsorgshjem vedr. den kommende kommunale struktur og de følgende ændringer i lov om social service og øvrige tilknyttede lovgivninger og bekendtgørelser

Lad os først tilkendegive vores store tilfredshed med servicelovens § 110, hvori det bestemmes, at optagelse i boformer kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlig myndighed, og at lederen af boformen træffer afgørelse om optagelse.

Dette forhold er af afgørende og styrende betydning og forudsætning for driften af vores tilbud, og for brugerne en afgørende forudsætning for at kunne være det sted, der i .f.t. krav og kvalitet passer den enkelte bruger bedst muligt.

Vi vil ligeledes gerne tilkendegive vores tilfredshed med, at staten fortsat finansierer 50 % af udgifterne på området, men vil gerne vende tilbage til selve taksten og finansieringen af boformerne senere i høringssvaret.

Vi vil også gerne tilkendegive, at vi igennem de seneste år har oplevet en rivende og positiv udvikling på boformerne, en udvikling, der i henhold til Servicelovens intentioner har rettet sig mod en mere kvalificeret opgaveløsning i forhold til den enkelte beboer og tilvejebringelse af flere og mere nuancerede tilbud, netop til varetagelse af flere og mere individualiserede opgaver.

Det har betydet, at der er udviklet alternative plejehjem, særlige tilbud til stofmisbrugere med sindslidelser, "skæve boliger til skæve eksistenser", og andre tilbud, der imødekommer de dårligst stillede og giver beboerne den ro og plads, de har brug for.

Den positive udvikling, som alle landets boformer har deltaget aktivt i, med de præmisser de enkelte boformer har for deres virke, vil vi meget gerne fortsætte og søge understøttet med så god faglig udvikling som overhovedet muligt.

Forskellige rapporter, herunder den såkaldte HMS-rapport om hjemløse, misbrugere og sindslidende, har tilkendegivet, at forsorgsområdet løser nogle helt specielle opgaver, og at forsorgsområdet som helhed modvirker eksklusion fra den flig af samfundet, vores beboere alt andet lige hager sig fast til.

Det er en rolle, vi fortsat tiltænker, at § 94 området, dvs. det kommende § 110 område, skal have.

Vi læser derfor også med tilfredshed, at en række af de centrale bestemmelser i den nuværende servicelov er gengivet i den kommende servicelov, hvilket understøtter vores opgaveløsning.

Vi har i en række boformer arbejdet med at følge beboeren fra start til slut. Det betyder, at en beboer, der optages i en boform i en fysisk, sundhedsmæssig og social miserabel tilstand,

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-213465

- 6 JAN. 2005

rehabiliteres på selve boformen og derefter udsluses i enten boformens egne eksterne trænende boliger eller i egen bolig, og at beboeren fortsat modtager støtte fra boformen, enten som en direkte ydelse fra boformen, eller som en entreprisaftale med den kommune, beboeren kommer fra. Vi giver dermed beboeren basal omsorg som udgangspunkt for den mere pædagogiske og trænende indsats, og kan tillige etablere den særligt tilrettelagte beskæftigelse og aktivering, der understøtter beboerens udvikling.

Vi kan så at sige kunnet følge beboeren fra start til slut.

Med myndighedsansvaret placeret i kommunen frygter vi, at vores indsats fra start til slut, og den indsats, vi bliver krediteret for i HMS-rapporten, kommer under voldsomt pres.

Vores erfaring er, at selv store og mellemstore kommuner ikke magter at løse opgaven med de særligt vanskeligt stillede, udstødte, hjemløse misbrugere, og at, uagtet kommunen har både 30.000 - 50.000 indbyggere, eller flere, søger løsninger via boformen.

Denne meget positive tendens vil vi gerne sikre bliver fastholdt, og at vi får en højere grad af indflydelse på, hvilken faglig indsats, der er hensigtsmæssig i forhold til den enkelte beboer.

Vi vil meget nødtigt opleve den "hjemtagningsproblemstilling", som man desværre en gang i mellem ser på børne- og ungeområdet, hvor positive forløb af andre årsager end faglige afbrydes i utide.

Boformerne optræder i en række tilfælde som de dårligst stillede ambassadører og advokater i forhold til omliggende systemer, samtidig med, at vi holder balancen i forhold til at skulle samarbejde med det omgivende samfund af hensyn til beboerens fremtid.

Det kunne derfor være ønskeligt med en skærpelse af lovens § 141 om udarbejdelse af handleplaner, og vi vil gerne drøfte muligheden for at det i reglerne præciseres at boformerne og beboerne skal kunne få et møde med den relevante kommune og sagsbehandler inden for en bestemt tidstermin.

Vi vil også gerne diskutere muligheden for en lovbestemt koordinatorperson for hele sagsforløbet efter norsk forbillede.

Vi anerkender i høj grad, at dokumentation af vores arbejde er vejen frem i forhold til at konsolidere vores faglige indsats og vil i den forlængelse meget gerne være med til at drøfte og sikre kvalitetsstandarder på det kommende § 110 område, som man gør det nu i forhold til alkoholbehandlingsgaranti, krisecentre og stofmisbrugsområdet.

En række boformer har allerede arbejdet konstruktivt med at definere sine ydelser og sine standarder, og vi finder det både hensigtsmæssigt og konstruktivt, hvis ministeriet, i samarbejde med boformerne, vil beskrive de kvalitetsstandarder, der skal gælde for vores område.

I medfør af at statsrefusionen, som det ligger lige nu, går til myndighedskommunen og ikke til den region, der har forsyningsforpligtigelsen i forhold til kommunen, har vi en række bekymringer i forhold til den kommende finansiering af vores boformer.

Vi er først og fremmest optaget af, hvordan vi pr. 1.1.2007 har fået tilvejebragt betaling for ophold på boformen af de personer, der opholder sig der på det tidspunkt, da det jo er kommunen, der skal betale hele udgiften i forbindelse med opholdet, og da vi i den forlængelse jo ikke kan sende en regning på forhånd.

Dette forhold er ikke beskrevet i hverken forslaget til Lov om regionernes finansiering eller i forslaget til Lov om regionernes nedlæggelse af amtskommunerne, hovedstadens udviklingsråd og hovedstadens sygehusfællesskab.

Vi vil også gerne henlede opmærksomheden på, at landets boformer drives på meget forskellige vilkår, at der er forskel på budgetterne og dermed på de kommende takster, alt efter geografisk placering, historisk og kulturel udvikling, tidligere driftsherrers engagement, opgaveløsningen og adskillige andre vilkår.

Da vi har selvmøderprincippet er vi principielt landsdækkende.

Vi har derfor en generel interesse i, at taksten for ophold på en akutplads er nogenlunde ensartet på landsplan.

Men forskellige boformer har også i sig selv udviklet forskellige tilbud, der har andre priser, udregnet på den enkelte plads end f. eks. en akutplads.

Dette gælder f. eks. de boformer, der har afrusningspladser i de såkaldte sygeafdelinger. Det er typisk pladser med en sygeplejefaglig dækning, lægedækning, få pladser med relativt mange medarbejdere, da der også er døgndækning, hvilket selvsagt giver en højere driftsomkostning på den enkelte plads end i en akutafdeling, hvor der er flere pladser til færre medarbejdere.

I den anden del af spektret har en række boformer som tidligere nævnt forskellige udslningsprogrammer, hvor der er et lidt lavere dækningsgrad på den enkelte beboer end på akutpladserne.

Andre boformer har udviklet særlige akutte pladser til f. eks. aktive stofmisbrugere, der også fordrer en højere dækningsgrad end almindelige akutpladser.

En række boformer har også, jævnfør hjemløshedsplanen og de alternative plejehjem, udviklet et tilbud jævnfør den nuværende servicelovs § 92, finansieret med udgangspunkt i den nuværende grundtakst på ca. 312.000 kr.

Disse tilbud, der ofte har placering på selve boformen eller i meget tæt tilknytning til denne, har selvsagt en højere pris end en almindelig akutplads.

Der vil derfor være behov for dels at beregne nogle takster ud fra en meget generel betragtning og andre takster ud fra nogle meget konkrete betragtninger.

Vi vil selvfølgelig meget gerne være med til at opstille nogle konkrete scenarier på netop denne prisdannelse.

Som tidligere nævnt er det for beboeren særdeles vigtigt at den faglige nuancering fastholdes og at prisdannelsen også får den nødvendige nuancering.

Et særligt problem kan særligt tilrettelagt beskæftigelse og aktivering blive i forbindelse med kommunernes overtagelse af en række aktiveringstilbud. Det vil for den samlede indsats være særdeles vigtigt at fastholde boformernes tilbud om beskæftigelse og aktivering.

Vi vil gerne henlede opmærksomheden på, at vi generelt finder det fuldstændig urealistisk at reducere på omkostningerne, der er forbundet med at drive boformerne, og at vi med det kommunale myndighedsansvar i højere grad kan blive ramt af tompladsproblemstillinger.

Med en direkte afregning på den enkelte beboer vil tomme pladser få en konkret økonomisk betydning i negativ retning for den enkelte boform. Vi arbejder selvsagt også på at reducere antallet af indskrivninger, men en ustyrlig marginal på 20-30 % vil gøre det umuligt at føre en ordentlig drift og en ordentlig administrativ praksis og pædagogisk praksis på boformerne. Arbejdspladserne risikerer at udvikle sig til ustabile "stop-go" arbejdspladser, hvor der bliver stor utryghed for både beboere og medarbejdere.

Dette er vi selvsagt under ingen omstændigheder interesserede i.

Vi vil ligeledes påpege, at boformerne principielt altid skal have en plads klar, da vi jo er akuttilbud, og dermed ikke altid har en 100 % belægning. Taksten på akutpladser skal også tage højde for dette forhold.

Boformerne er også omfattet af de kommunale årlige redegørelser og indgåelse af rammeaftale mellem kommunen og regionen. Men det fremgår samtidig af bemærkningerne, at en egentlig bestilling fra kommunen i den årlige redegørelse dog ikke er forudsætning for optagelse i tilbuddet. Det rejser derfor spørgsmål i forhold til, hvorledes disse tilbud kan fastsætte et realistisk budget, hvis kommunen ikke lader borgerne benytte tilbuddet.

Vi mener også ministeriet skal forholde sig hvordan boformerne skal forholde sig til personer som benytter tilbuddet og som forbeholder sig ret til at være anonyme. En sådan situation kan opstå ved indlogering på en af boformernes herbergspladser, en ydelse en del boformer har, og som jf. Ankestyrelsens statistik bruges en del.

Endelig vil vi gerne i forhold til finansieringen påpege, at vi fortsat er meget interesserede i at følge beboeren fra start til slut.

Som vi læser lovforslaget skal regionen understøtte den faglige udvikling i boformerne. Vi kan ikke umiddelbart læse os til, hvordan dette skal finansieres. Al udvikling koster penge, og vi vil selvfølgelig gerne vide, hvorvidt disse penge skal indregnes i taksterne eller hvorvidt de bliver tilført fra staten eller direkte til regionerne fra kommunen.

Vi vil også gerne vide, hvordan afregningen skal foregå fra kommunerne til boformerne. Når vi skal forholde os til vores driftssikkerhed, vil vi selvfølgelig være mest interesserede i, at vores direkte part på økonomiske spørgsmål bliver regionen og på den måde sikre, at vi ikke udvikler os til økonomisk administrative størrelser, men fortsat kan holde fokus på vores pædagogiske og sundhedsmæssige omsorgsindsats.

Endeligt modtager boformerne i dag en række ydelser fra driftsområderne i amterne.

Det være sig økonomisk styring, rådgivning og vejledning, konsulentbistand, bistand i forhold til løn, personalejura m. v.

Med overgang til regionerne vil vi selvfølgelig gerne vide, hvorvidt dette er ydelser, vi selv skal tilkøbe, og om det i den forlængelse er noget, der skal betales over den kommunale takst.

Endelig vil vi gerne opfordre til, at den statslige refusion gælder hele beboerens forløb, altså det vi tidligere i nærværende skrivelse har benævnt fra start til slut.

Med venlig hilsen og på Inspektørkollegiets vegne

Jakob May
forstander for Århus Amts Forsorgshjem Østervang

Til

Indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
 Socialminister Eva Kjer Hansen
 Beskæftigelsesminister Claus Hjorth Frederiksen
 Undervisningsminister Ulla Tørnæs
 Trafikminister Flemming Hansen

2.1.2.12-2004-2047
 SK/FUJ
 6. januar 2005

Kopi til Lise, STAL

Lisa, 2.5.

IV

COP/VN

HBT

TO

Min. sek.

Vedr. bemærkninger til forskellige udkast til lovforslag som følge af kommunalreformen.

Landsforeningen LEV har vurderet på de fremlagte 48 udkast til lovforslag på forskellige ministres områder. Af disse 48 har 26 udkast til lovforslag ikke haft relevans for landsforeningens målgruppe af mennesker med udviklingshæmning og deres pårørende. 22 udkast til lovforslag er således blevet vurderet, og der er knyttet bemærkninger til 11 udkast til lovforslag. Bemærkningerne er blevet til efter en administrativ forberedelse, et intensivt udvalgs arbejde og en demokratisk høring blandt landsforeningens 16 geografiske kredse og 19 tilsluttede foreninger.

Landsforeningens bemærkninger er delt i en generel del, der giver landsforeningens syn på kommunalreformen på tværs af de enkelte ministres områder, og en specifik del, hvor landsforeningen kommenterer de relevante udkast til lovforslag. Dertil kommer et særligt notat om VISO, der er vedlagt dette høringssvar.

Fra begyndelsen har landsforeningen været betænkelig ved en afskaffelse af et regionalt led med myndighedsansvar. Landsforeningen er usikker på, hvordan kommunerne og regionerne i den nye struktur kan opretholde tilbuddene til grupper af udviklingshæmmede med specielle og komplekse funktionsforstyrrelser og de heraf afledte specielle og komplerede behov. Erfaringsmæssigt har de eksisterende kommuner - små som store - haft vanskeligt ved at dække behovene for landsforeningens brede målgruppe. På grund af den hidtidige opgavefordeling mellem amter og kommuner har kun få kommuner valgt at påtage sig opgaverne omkring udviklingshæmmede med de mest specialiserede behov. Derfor er det også forståeligt, at kommunernes erfaringer med disse opgaver, i dag, ikke er store. Kun praksis kan vise, om kommunerne med tiden kan løfte opgaverne i større udstrækning end de gør i dag. Det afgørende lige nu er at stille balancerede krav til kommunerne, give dem optimale betingelser for udvikling og ikke mindst give dem kvalificerede partnere.

Landsforeningen hilser det derfor velkomment, at regionerne kan fortsætte med at drive tilbuddene, som amtskommunerne i dag driver og har myndighedsansvaret for. Landsforeningen skal minde om, at indenrigs- og sundhedsministeren på regeringens vegne ved fremlæggelse af de 48 udkast til lovforslagene fremhævede, at *kommunalreformen skal ses som en fortsættelse af den glidende decentralisering, som pågår og har pågået i de seneste tre årtier.*

IM 1. Ø.kt. J.nr. 2005-2413-465

- 6 JAN. 2005

Antal bilag 6 Aktnr. 90

Det er landsforeningens opfattelse, at regeringen samtidig med at indgyde kommunerne mod til at påtage sig flere opgaver også bør opfordre kommunerne til at vise besindighed og i samarbejde med de kommende regioner planlægge en balanceret udvikling af fremtidens tilbud til mennesker med udviklingshæmning. Hurtige hjemtagninger af tilbud til kommunens driftsansvar og der af følgende underminering af det overblik, som amtskommunerne har skabt over behovene, kan kun få som resultat, at der sker en afspecialisering og faglig fragmentering af tilbuddene til udviklingshæmmede. Der vil med de forventede kommunistørrelser blive behov for regional varetagelse af tilbud, når det gælder de mest specialiserede behov. Landsforeningen finder det betænkeligt, at regionerne ikke kan fokusere brugernes behov, men kun kan fokusere på de behov, som kommunerne markerer ved deres *skøn*. Regionerne må gives en udviklingspligt, så nye tilbud kan udvikles på tværs af de enkelte kommuners fremtidige *skøn*. I sidste ende må brugerne i grænselandet mellem flere leverandører sikres valgmuligheder mellem flere tilbud, så brugerne ikke stavnsbindes. Brugere og brugernes repræsentanter skal være en del af den *samlede* fremtidige planlægning. Regeringen og Folketinget skal præcist beskrive, hvordan kommuner, regioner og brugerne skal samarbejde om den fremtidige udvikling af tilbudene.

Landsforeningen ser en række muligheder i de statslige jobcentre for at få en målrettet og systematisk indsats mod at få udviklingshæmmede i erhverv.

Der er også mange muligheder i skabelsen af en national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO), der kan samle viden og erfaringer på det sociale område, og kæde viden og erfaringer sammen med specialiseret udredning og specialrådgivning. Som det har indgået i de hidtidige forhandlinger med Amtsrådsforeningen i Udviklingscenter for Specialrådgivning forventer landsforeningen, at VISO bliver en selvstændig organisation uden om statslige styrelser og med sin egen bestyrelse. En faglig bestyrelse er *ikke* et tilstrækkeligt grundlag for VISOs opbygning og udvikling eller for sikring af den nødvendige brugerindflydelse. Landsforeningen mangler også, i forslaget, præcision omkring det tværsektorielle samarbejde i VISO mellem social-, undervisnings-, beskæftigelses- og sundhedsområdet. Der mangler et handlekraftigt udspil for at gøre udredningerne mere end vejledende, ligesom der også omkring den nationale organisation mangler regeringens handlekraft, når det gælder at udnytte den historiske chance for at tage skridt til etablering af handicapforskning i Danmark.

Når det gælder VISO vil landsforeningen gå så langt at sige, at VISOs muligheder for at samle og aktivere ekspertisen i Danmark omkring de specialiserede behov er en nødvendig forudsætning for, at kommunalreformen og den ændrede opgavefordeling skal få et positivt udfald for mennesker med udviklingshæmning i Danmark. Uden en klar forbedring af VISO på de nævnte områder kan landsforeningen ikke tilslutte sig reformen. (Landsforeningen skal henvise til det vedlagte notat om VISO)

Af statslige initiativer til gavn for mennesker med udviklingshæmninger savner landsforeningen en *klar* statslig forpligtelse, når det gælder en egentlig ungdomsuddannelse til unge med udviklingshæmning. Evalueringsrapporten fra december 2003 (Evalueringsinstituttet i Danmark – EVA) påpeger, at Danmark er langt bagud, når det gælder at sikre denne sidste gruppe retten til ungdomsuddannelse. Det er ikke godt nok at henvise til voksenspecialundervisningen i kommunerne. Ungdomsuddannelse skal give kompetencer, og udviklingshæmmede er kompetente, hvis de får muligheder for at blive det. Landsforeningen

skal opfordre regeringen til at benytte lejligheden til at give unge udviklingshæmmede denne mulighed. Som landsforeningen vurderer det, er der bred politisk opbakning til et sådant skridt, så hvorfor ikke tage det nu? Som en følge af førtidspensionsreformen er det ikke længere sådan, at udviklingshæmmede automatisk skal "overføres" direkte fra skole til en fuld forsørgelse gennem førtidspension i kombination med en opbevaring på et aktivitets- og samværstilbud. Ungdomsuddannelsen er en nødvendighed for at forberede unge udviklingshæmmede til en aktiv voksentilværelse.

Et sidste element, som landsforeningen generelt vil fremhæve, er spørgsmålet om *brugerindflydelsen*. Landsforeningen hilser de lovpligtige Handicapråd i kommunerne velkommen. Det opfordres til, at de gives de nødvendige kompetencer til at få afgørende indflydelse på udviklingen af tilbuddene til mennesker med handicap i kommunerne, samt ikke mindst for kommunernes håndtering af samarbejdet med regionen såvel som private leverandører. Landsforeningen ser ikke brugerindflydelse i regionerne i de fremsendte forslag. For landsforeningens målgruppe af udviklingshæmmede vil der være tale om et betragteligt antal af pladser, hvorfor der vil være behov for at fortsætte det formaliserede samarbejde mellem brugere og driftsansvarlig myndighed, som er etableret under amtskommunerne. Landsforeningen savner også et centralt statsligt udviklingsråd med brugerrepræsentation, som kan samle billedet af den nationale udvikling på tværs af de regionale udviklingsråd.

Regeringen fremlægger kommunalreformen som afsæt for nye muligheder, hvor kommunerne skal være borgernes kommuner, og regionerne skal være kommunernes regioner. Ønsket er en forbedret indsats overfor borgeren. Landsforeningen har tilladt sig at leve med i den vision, og skal hermed fremlægge sin specifikke analyse af de fremlagte udkast til lovforslag.

Indenrigsministeriets område.

Forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder:

Landsforeningen skal påpege, at samarbejdet efter § 1, stk. 2, 4) litra a også bør omfatte:

Lov om social service § 12, der omhandler rådgivningstilbud til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Denne rådgivning kræver en del erfaring og derfor et tilstrækkeligt underlag af borgere med udviklingshæmning.

Lov om social service § 42, der omhandler dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Tildeling af denne ydelse forudsætter ofte en vanskelig udredning og helhedsforståelse af barnets tilstand og familiens situation. Derudover skal der gives en kompliceret rådgivning om ydelsens påvirkning af familiens livssituation mange år fremover.

Dele af Lov om social service § 52, der omhandler mulighederne for anbringelse. Når det gælder børn og unge med udviklingshæmning og deres anbringelse midlertidigt i aflastning eller permanent i døgntilbud, stilles der store krav til sagsbehandlingen ikke mindst, når det gælder en grundig udredning af barnet og en helhedsbetragtning af familiens situation. Derudover skal der findes og vurderes egnede tilbud.

Sundhedsministeriets område.

Udkast til forslag til Sundhedsloven:

Landsforeningen hilser det velkommen, at der i udkast til forslag til sundhedsloven samles en række love på sundhedsområdet i én lov. Dette medvirker til at give et overblik på området. Landsforeningen finder dog, at det bør overvejes at videreføre formålsparagrafferne fra en række af de videreførte love i forslaget til sundhedsloven. Der kan peges på formålsparagrafferne i Lov om patienters retsstilling, i Lov om patientsikkerhed i sundhedsvæsenet og i Lov om tandpleje. Formålsparagrafferne rummer de politiske målsætninger, derfor er de vigtige.

Landsforeningen finder det meget positivt, at Lov om sterilisation og kastration bliver overført fra Justitsministeriet til Sundhedsloven. Det er vedvarende blevet påpeget af landsforeningen, at denne lov var placeret i det forkerte ministerium.

Landsforeningen skal generelt påpege, at der med samling af en række love i Sundhedsloven, og det der af følgende overblik over området, falder kraftigt i øjnene, at der er meget lidt brugerindflydelse på sundhedsområdet. Det er vigtigt, at der igangsættes et arbejde på at skabe brugerråd el. lign., hvor der forekommer konstante og afgrænsede brugergrupper. Mennesker med handicap er en sådan gruppe. Der skal opfordres til, at der nedsættes et arbejdsudvalg under sundhedsministeren, der kan se nærmere på brugerindflydelse i sundhedssektoren.

På fire specifikke områder skal landsforeningen bemærke følgende:

Kapitel 64 – specialeplanlægningen:

En af landsforeningens særlige interesser på sundhedsområdet er specialeplanlægningen behandlet i forslag til sundhedslovens i kapitel 64, §§ 202 til 204. Landsforeningens målgrupper – de forskellige grupper med udviklingshæmning – er stærkt afhængig af adgang til speciel ekspertise indenfor en række lægelige specialer. Landsforeningen har en oplevelse af de hidtidige fire årige specialefastlæggelser og placeringen af specialerne som en meget lukket proces, hvor brugernes mulighed for påvirkninger først kommer ind, når processen reelt er afsluttet. Den hidtidige meget korte høringsrunde har mildt sagt haft et "demokratisk underskud". Landsforeningen har eksempelvis gennem flere år søgt at få fastlagt et særligt speciale, når det gælder udviklingshæmmede med sindslidelser, hvilket kun er sporadisk lykkedes i form af etablering af et Videnscenter for psykiatri og udviklingshæmning (VIPO) på Psykiatrisk Hospital i Risskov. Der bør på dette område fastlægges et egentlig speciale, hvor der også indgår sengeafdeling. Der er også fra landsforeningens side påpeget behovet for specialer på andre områder.

Landsforeningen skal opfordre til, at handicaporganisationerne gives en særlig ret til at udtale sig om specialeplanlægningen tidligere i processen, hvor der reelt er muligheder for indflydelse. Der kan være en række områder, hvor brugerne – mennesker med handicap – mere præcis ved hvor ekspertisen mangler i forbindelse med en række undersøgelses- og behandlingsmuligheder.